

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Anul XII nr. 17 (413) — 27 aprilie 1963

lucăra

17

TRĂIASCĂ 1 MAI!

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Anul XII nr. 17 (413) — 27 aprilie 1963

Flacăra

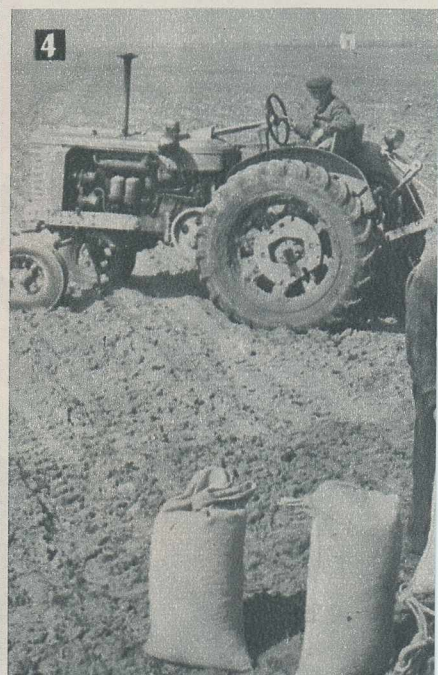
REDACȚIA: BUCUREȘTI, PIAȚA SCÎNTEII
 Căsuța poștală: 3507, Of. 33
 Tel. 17.60.10, int. 1744

ABONAMENTE la toate oficiile poștale din țară și la factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. PREȚUL ABONAMENTELOR: 3 luni: 26 lei; 6 luni: 52 lei; un an: 104 lei.

Ziua de 1 Mai este întâmpinată în întreaga țară cu noi succese în întrecerea socialistă.

Realizările însemnate obținute în toate ramurile de activitate vorbesc despre însuflețirea cu care oamenii muncii din fabrici și de pe ogoare salută marea sărbătoare a solidarității internaționale a celor ce muncesc.

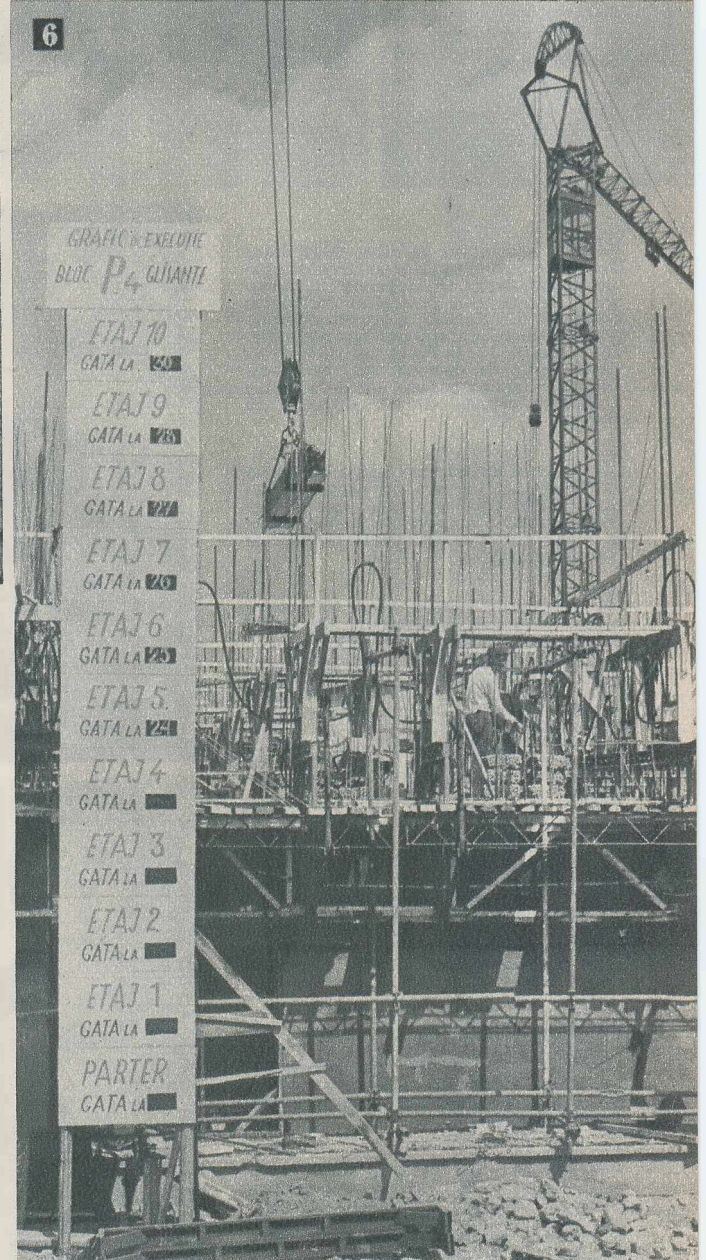
ÎN CIL

Fotocronica Flăcării

ESTE ZILEI DE 1 MAI

1 Uzinele de pompe și mașini agricole din București. Brigada condusă de Ion Băcanu (în fotografie) și-a luat angajamentul ca în cinstea zilei de 1 Mai să depășească sarcinile de plan cu 10%.

2 La Uzinele de utilaj greu „Progresul” din Brăila, brigada de oțelari condusă de comunistul Nicolae Preda s-a angajat să dea, în cinstea zilei de 1 Mai, 400 tone oțel peste plan.

3 Pe baza analizei rezultatelor întrecerii, la întreprinderea „Tricotajul roșu” sectorului I mașini de bază i s-a acordat, ca urmare a realizărilor obținute în cinstea zilei de 1 Mai, drapelul de sector evidențiat.

4 5 Colectiviștii și muncitorii din unitățile socialiste ale agriculturii întâmpină ziua de 1 Mai în plină luptă pentru terminarea la timp a însămânțărilor de primăvară. Iată, în fotografiile noastre, două aspecte din munca depusă pe ogoare în aceste zile: tractoriștii de la G.A.S.-Tirgșoru Vechi, Reg. Ploiești (foto 4), și tractoriștii din brigada condusă de Aurel Bătrîneanu de la S.M.T. Titu, pe tarlalele G.A.C. din comuna Pitaru, Reg. București (foto 5).

6 În 11 zile, 10 etaje. Constructorii blocului P4 de pe șantierul Mihai Bravu-Christigii sînt cei care, pentru prima dată în București, au trecut la executarea unui bloc liniar cu ajutorul cofrajelor glisante. Conform graficului, cu prilejul sărbătorii de 1 Mai, blocul va atinge înălțimea maximă.

Fotocronica Flacăării ♦ Fotocronica

În cinstea marii sărbători de la 1 Mai și a zilei de 2 mai, Ziua tineretului din R.P.R., tinerii muncitori, colectiviști, studenți, elevi etc. de pe întreg întinsul patriei desfășoară o bogată activitate pe toate țărmurile.

7 Brigada artistică a Institutului de științe economice-București pregătește un program special.

8 La întreprinderea „Electrofar” tinerii secției balasturi sînt frunțași în întrecerea între secții.

9 Studenții de la Institutul pedagogic din Tîrgu-Mureș au ieșit la muncă patriotică pentru înfrumusețarea orașului.

10 S-a deschis Spartachiada de vară a tineretului. Elevii din Slatina au participat la deschiderea spartachiadei printr-o întrecere de cros.

11

12

11 12 Asasinarea de către călăii franchești a eroului luptător antifascist spaniol Julian Grimau (fotografia 11), membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Spania, a stîrnit indignarea și protestul opiniei publice mondiale. În fotografia 12: la Paris, poliția împrăștie un grup de demonstrații care s-au adunat în fața ambasadei spaniole pentru a înfiera crima odioasă săvîrșită la Madrid.

13 Marșul antiatomic Lausanne-Geneva (Elveția), la care au participat și partizani ai păcii din alte țări, s-a încheiat printr-o impozantă demonstrație în piața din fața Palatului Națiunilor (în fotografie).

14 În ciuda reperiunilor la care e supusă din partea autorităților, populația de culoare din statele sudice ale S.U.A. continuă lupta împotriva segregăției rasiște, cerînd ca negrii să fie înscrși pe listele electorale. În fotografie: la Birmingham, statul Alabama, pastorul Martin Luther King jr. (în mijloc) și alți doi militanți pentru egalitatea în drepturi a negrilor citesc o declarație cu privire la samavoinciile autorităților rasiște.

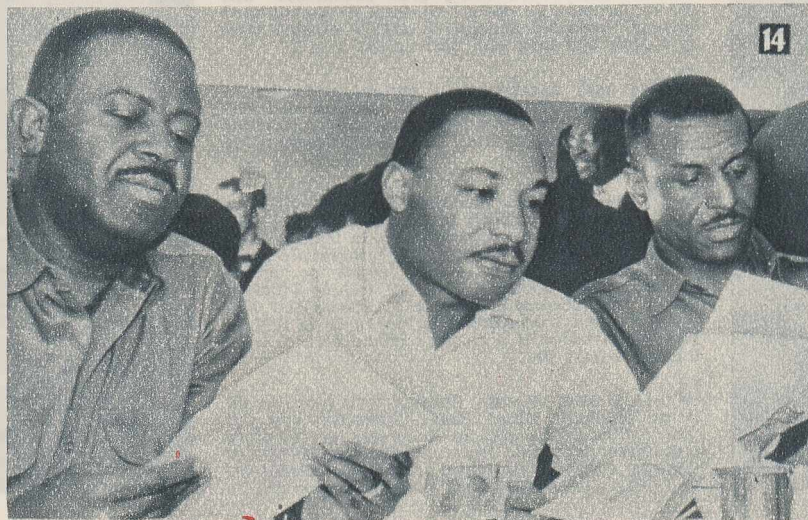
15 Și acum finala! Echipa de volei Rapid-București, surclasînd duminică seara în semifinală echipa Legia-Varșovia, a reușit și în acest an să ajungă în finală în Cupa Campionilor Europeni la volei. Să sperăm că de această dată reprezentanții echipei Rapid vor reuși să câștige și întîlnirea cu redutabila echipă moscovită T.S.K.A.

16 Spre stadion. Nici în acest an problema transportului spre stadionul „23 August” nu a fost încă rezolvată. Dovadă: fotografia noastră, care socotim că nu mai are nevoie de nici un fel de comentariu.

17 Iubitorii de tenis au urmărit cu mult interes întîlnirile între reprezentativele R.P.R. și U.R.S.S. În fotografie: Ion Tiriac, la un serviciu în partida cu tenismanul sovietic Mozer, pe care a cîștigat-o cu 3-2.

13

14

Fotocronica Flacăării ♦

15

16

17

PROGRAMUL DE TELEVIȚIUNE

DUMINICĂ 28 APRILIE 8.50 Gimnastică 9.00: Emisiune pentru copii și tineretul școlar — Televizorul pionierilor; Filmul artistic „Povestiri vesele” 10.30 Rețeta gospodinei 11.00: Emisiunea pentru sate 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Tineri talenți — echipele frunțase de amator care au participat la cel de-a VI-lea concurs pe țară 21.10 „Tintin și misterul Inii de aur” (un film francez) 21.50: Romantici cu participarea soliștilor Marii Moraru, Mia Barbu și Petru Gusti, acompaniați de o formație condusă de Ionel Banu. În încheiere: Buletin de știri.

LUNI 29 APRILIE 17.30: Concurșul-demonstrație de gimnastică R.P.R.-Japonia (transmisiune de la Sala sporturilor Floreasca) 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Știință și tehnică pentru tineretul școlar: „Despre electromagnetism” 19.45: Filmul românesc „Sub cupola albastră” 21.00: „Mozaic liric”. Își dau concursul Ionel Budișteanu, Arta Florescu, Angela Moldovan, David Ohanezian, Vladimir Orlov, Gabriel Popescu, Ileana Iliescu, Magdalena Popa 21.45: Tele-sport. În încheiere: Buletin de știri.

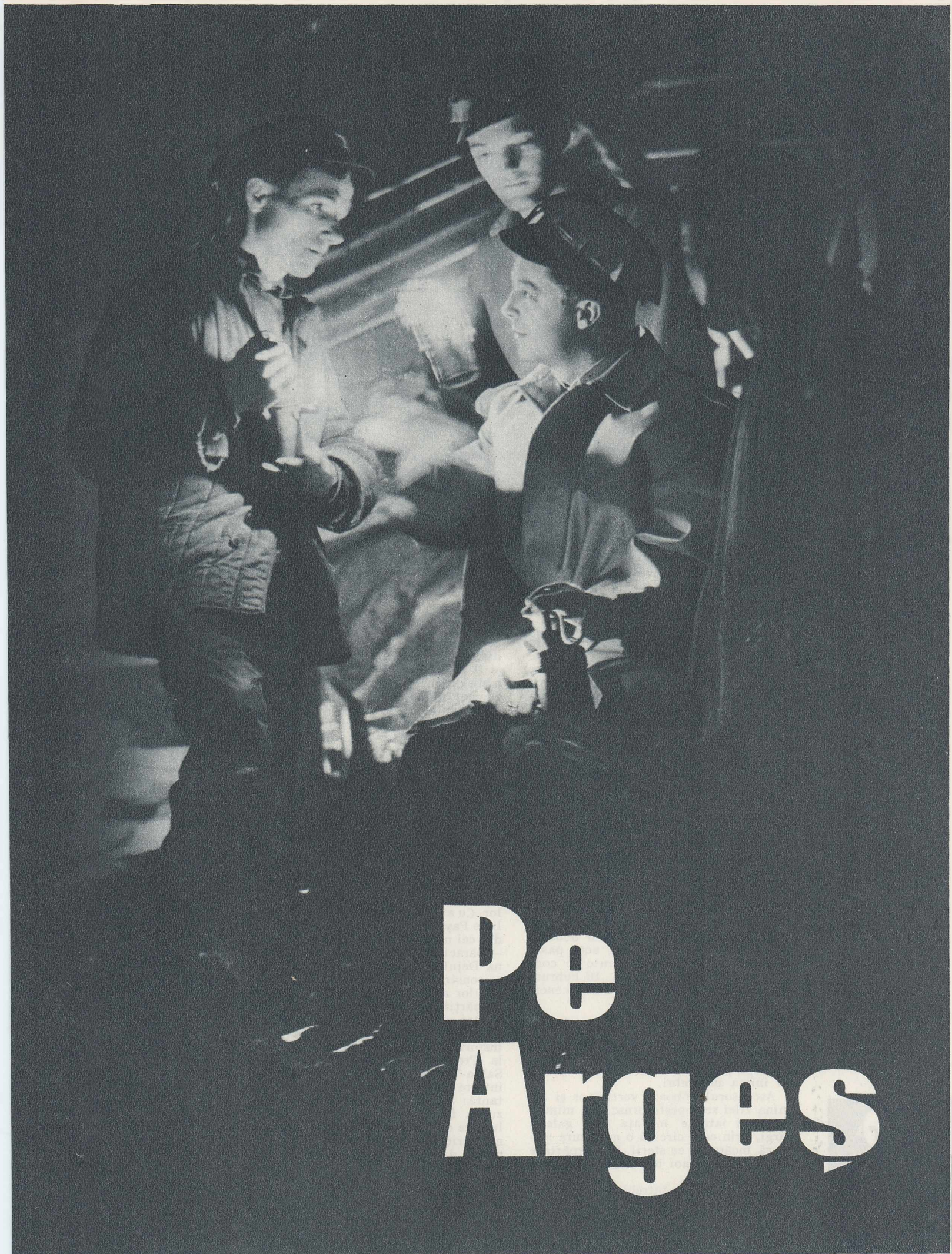
MARTI 30 APRILIE 18.30 Universitatea tehnică la televiziune — „Tratamente termice moderne” 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Să învățăm cîntece pionierești 19.30: Filmul pentru copii „Cum a învățat iepurașul să patineze” 19.40 Emisiune de știință — filmul documentar „Asaltul cerului” 20.00: Emisiune de teatru — „Tre gemeni venețieni” de Antonio Collatio. În pauză — șah. În încheiere: Buletin de știri.

MIERCURI 1 MAI În jurul orei 9.00: **TRANSMISIUNE DE LA DEMONSTRATIA OAMENILOR MUNCII DIN CAPITALA** 19.00: Emisiune pentru copii — „Căpitanul Val-Virtej și prietele oaspeți” 19.35: „Cîntu primăverii” — emisiune de versuri 20.05: Meridiane muzical — O călătorie pe aripile cînteului și dansului din diferite țări ale lumii 20.55: Reportajul filmat de la demonstrația oamenilor muncii din Capitală. În jurul orei 21.10: „S-a întîmpla în luna mai” — emisiune muzical-distractivă. În distribuție Marcel Anghelescu, Irinel Liciu, Dorina Drăghici, Gabriel Popescu, H. Nicolaișe ș. a. În încheiere: Buletin de știri.

JOI 2 MAI 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: De Ziua tineretului 20.00: Varietăți. Își dau concursul: Victor Predescu, Marina Voica, Margareta Păslaru, Ștefan Tăpălagă, Horia Căciulescu, Ștefan Bănică, Jean Ionescu, Nicușor Predescu, Toma Caragiu, Luigi Ionescu, Ludovic Spiess, Ion Dichiseanu, Valentina Massin, Toni Buiacici, Anton Negoiteșcu, George Hăzgan, Clupi Rădulescu, Aurel Ionită, Stere Popescu ș.a. În pauză — filmul documentar „Vînătoare de urși” 21.20: Parte a II-a a emisiunii de varietăți. În încheiere: Buletin de știri.

SÎMBĂȚĂ 4 MAI 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Album artistic prezentat de elevii Școlii medii „Ion Creangă” din București 19.40: Filmul „Povestea puului de cerb” 19.50: În fața hărții 20.00: „Servitoarea stă pînă” de Pergolesi, realizat de „Cine lirica italiana” 21.20: Interviu cu Ion Popescu-Gopu 21.50: Muzică ușoară cu formație instrumentală condusă de Sil Vișan. În încheiere: Buletin de știri.

În paginile 21-23
Programul de radiu

Pe Arges

ivarea muntelui pune destule probleme. Iată-i pe
verul Gh. Popescu și șeful de brigadă Irimuş
pregătind planul pentru atacarea unui nou front
de lucru.

Argeșul, riul din baladă, nu e o apă domoală. După ce cu milenii în urmă, când s-a născut din cine știe ce transformări tectonice și a pornit cătinel de la obârșie către Dunăre, strecurându-se printre ferigi, bolovani și văi alpine, iată, i-a răsărit deodată în față zidul de granit al unui lanț muntos. Cîte milenii o fi durat lupta dintre colosul de stînci și riul cuprins de nostalgia cîmpiei — doar geologii pot să știe. Că lupta a fost îndelungată și îndărătnică, martore sînt fermecătoarele chei prin care se strecoară Argeșul, mai tumultuos ca în orice loc, păstrînd pînă azi trează străvechea minie și îndărătnicie a luptei. De la Căpățineni și Aref învingătorul își domolește tumultul și se lipește de versantele dealurilor, curgînd împăcat spre Bărăgan.

Poate străvechea glorie i s-ar fi pierdut în baladele populare, dacă n-ar fi venit constructorii să-i dea o nouă și nemuritoare strălucire. În acel pasaj dramatic al riului prin munte se construiește azi Hidrocentrala „16 Februrie”, una din importantele unități energetice ale țării.

★

Îl căutam pe Irimuș. „Îl găsiți în centrală” — ni se spune. Nici nu bănuiam în clipa aceea că vom face o călătorie în inima muntelui.

Ascensorul coboară vertiginos și lumina zilei se topește brusc. Un minut, două și iată-ne în fața unei galerii largi, prin care circulă o garnitură minieră încărcată cu steril. Din depărtare răzbat pînă la noi bubuituri care aduc a canonade.

— Se pușcă? — întrebăm.

— Nu, nu se pușcă...

Pînă acum, peisaj obișnuit de tunel sau de mină. Dar aerul este curat, lumina strălucește în galerie. Pe parcurs drumul se complică. Urcăm niște scări aproape verticale, pe care șiroiește apa. Am intrat în zona lucrărilor în curs. Canonadele se aud tot mai aproape. În fond, ce se întîmplă aici?

— Se betonează! — ni se explică. O

metodă eficientă și rapidă. Pompe de aer comprimat împing betonul prin niște conducte la lamelele de turnare și îl proiectează în cofraj... În sfîrșit, niște „tunuri” foarte pașnice, al căror zgomot nu supără.

Dintre luminile și umbrele spațiului subteran am văzut apărînd în fața noastră un om scund care venea spre noi fără grabă, calm și familiar, parcă s-ar fi plimbat pe bulevard. Era Ion Irimuș, primul din dinastia despre care vom vorbi mai jos, șeful uneia din cele mai vestite brigăzi de la hidrocentrală. N-ai fi crezut niciodată că omul acesta pîrpiriu, cu privire fermă, care nu-i trădează sufletul dintr-o dată, e un caracter vulcanic, îndrăzneț și energic. De numele lui e legat primul asalt victorios al muntelui... Cu toate că are numai 35 de ani, e un veteran al șantierei. Cu ani în urmă Eroul Muncii Socialiste Pașca Gavrilă l-a luat pe Ion, unul din cei nouă frați din familia de țărani — săraci pe atunci — Irimuș, din Lozna Dejului și l-a dus la Predeal, unde se construia un tunel. De atunci drumurile lor au fost pînă mai de curînd nedespărțite. Pașca a făcut din Ion nu numai un minier „clasa întîi”, dar l-a educat în spiritul muncii comuniste, inspirîndu-i dîrzenie și abnegație. De la Predeal au poposit cîțiva ani la Salva-Vișeu și apoi la Bicaș. La tunel-intrare i s-a dat prima sarcină importantă: conducerea unui schimb. Bicașul a fost școala unde a învățat să lucreze cu oamenii, școala muncii organizatorice, cum îi place să spună. Caracter dîrz și neînduplecat, are toate trăsăturile comandantului care nu conștie să piardă nici o bătălie. Poate de aceea e dominat de o severitate excesivă. Și poate tot de aceea în clipele hotărîtoare i s-au încredințat aici, pe Argeș, sectoarele de lucru mai grele. Cum a fost, de pildă, excavarea pufului de echipament greu — o pilnie de-o dimensiune impresionantă, care coboa-

C. BOZBICI

Fotografiile de A. MIHAILOPOL

(Continuare în pag. 8)

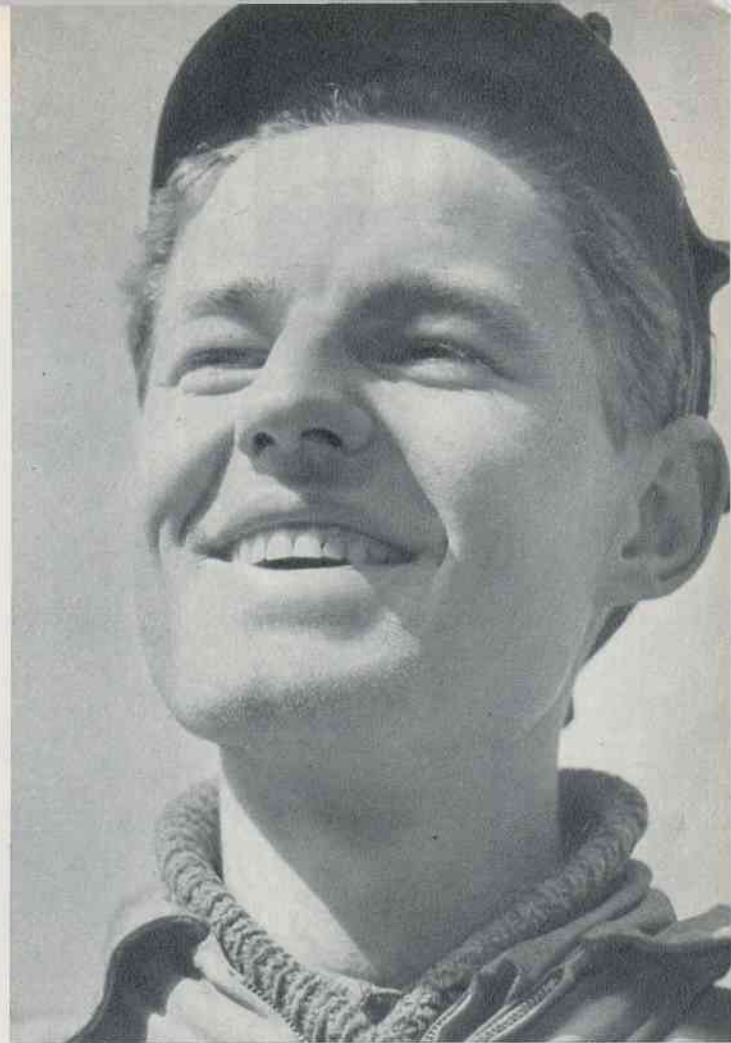
Pe
Argeș

◀ Pregătiri la baraj. Echipa frunfașă a lui Oboroceanu Chiriță montează contrafurnul unei macarale-funicular.

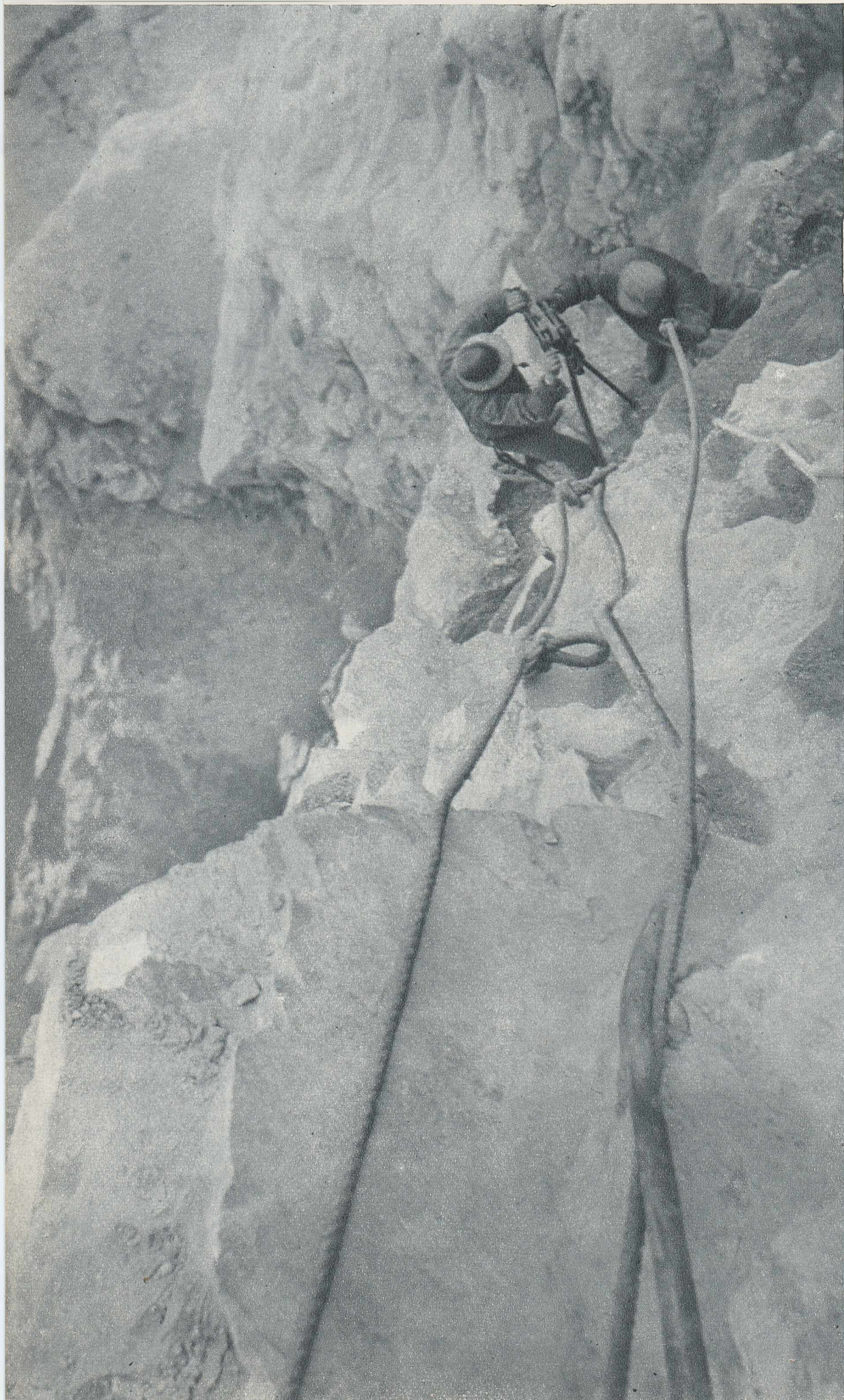
La 23 de ani Inginerul Adrian Popovici răspunde de unul din sectoarele importante ale barajului. ▶

Nu este saltul spectaculos al unui alpinist, ci un „pas” pe care Ozarchevici Dumitru, pionierul multor coborâri pe versantul drept de la baraj, l-a făcut deseori, dovedind îndemnarea unui sportiv de frunte. ▶

Pe Argeș

La barajul hidrocentralei mineri lu-
crează călărași pe sfînci la mari
înălțimi.

ră vertical zeci și zeci de metri, ca principală de acces a agregatelor cent lei în subteran. Aici pentru pri oară a avut loc — după expresia in nerului Gh. Popescu — adaptarea on lui la mașina excepțională. Un s calitativ în transformarea acestei b găzi căreia nu i se poate contesta n eroismul, nici îndrăzneala, dar ca învățată să minuiască numai perfo torul, dinamita și chibla, privea cu încredere unele agregate mai complica

Iată pe scurt faptele: pentru mări ritmului de excavații, brigada a f dotată cu greifere — încărcătoare pne matice de mină. După primele înc cări, șeful de schimb, Vasile Irin (unul din frații Irimuș), cerescoaterea din puț. Inginerul Gh. Popescu e al mat și coboară la punctul de lucru. C menii repetă cu îndărătnicie cerer „Nu vedeți, parcă ținem un taur coarne”... O încercare demonstrati omul care minuieste greiferul e săltat scuturat de agregat. Am stat în mij cul lor — ne povestește inginerul C Popescu — cîtuva timp și, împreună, luînd fiecare comandă, am cîști această bătălie pentru însușirea tehn noi. Mașinile pneumatice sînt, desig nervoase și minuirea lor cere însuși unei minime îndemînări și deprinde Peste o zi manipularea greiferului mai prezenta nici o dificultate. „Mu sterilul ca o cățea...”, comentau oame lui Vasile Irimuș, rîzînd. Și tot ziua aceea oamenii n-au mai întrebun țat la încărcarea chiblelor lopata. I canizarea înlăturase mare parte efortul fizic.

★

Irimuș Ion I, Irimuș Ion II, Irin Ion III, Irimuș Todor, Irimuș T ian, Irimuș Vasile... Pe scurt, dinas de mineri Irimuș. În această briga care e aproape o familie, condusă de candidatul de partid Irimuș Ion I, de nește o disciplină de fier. Nimeni înțirzie, nimeni nu lipsește de la luc nimeni nu are voie să facă o treabă mintuală. Într-o zi tînărul Ilinca oprit pe Irimuș și i-a cerut să-l ia în brigadă. „Îl văzusem de multe ori băiatul ăsta de la descărcarea vago ților și nu-mi plăcea. Avea un m leneș”. Și totuși l-a primit în briga Dorea să-l schimbe. Nu bănuia însă va suferi o înfrîngere. Ilinca a fost partizat în schimbul lui Traian. I după o săptămînă acesta cere scoate lui din schimb. „Ilinca dă o lopată steril, pe cînd ceilalți dau cincii”, s motivarea. Adevărul e că în briga lui Irimuș ritmul de muncă e foarte v „Trebuie să mai încercăm. Să-l în țăm să muncească...” Se scurg cite săptămîni. Dar nici exemplul person nici sfaturile, nici muștrările, nir n-au reușit să-l încadreze în viața b găzii. Și, pînă la urmă, voința membr lor brigăzii a învins: Ilinca a treb să se mute în alt sector de mun. Trec citeva săptămîni. Și Ilinca v din nou la Irimuș și-l roagă să-l p mească în brigada lui. Încă n-a luat hotărîre, dar înclină să răspundă fa rabil acestei cereri.

Am relatat această întîmplare pu tru că, ascultînd toate detaliile pov tirii lui Irimuș, am ghicit ambiții pedagog. Și o severitate dusă pînă extrema limită. Dar, oricum, el oamenii lui rămîn acea brigadă pe ca după cum se spune aici, se poate cor oricînd și în orice împrejurare.

C. BOZB

Fotografil de A. MIHALIOP

În Balta Albă,
Ieri și azi, față
în față!

Aveți ce fotografia!

Fierarul betonist Dumitru Ursu și dulgherul
Gheorghe Vilău sînt numai doi dintre aceia
care au făcut să dispară, încetul cu încetul,
maldanele și bălărilile.

Aveți ce fotografia!

Abia am coborît din tramvai și un flăcău de vreo 12 ani, cu un moț rebel pe frunte, m-a luat în primire:

— Ați venit să fotografiați la noi, în Balta Albă?

— Da.

— Aveți ce fotografia! — mi-a spus băiatul, mîndru. Aveți. Și aveți și ce scrie!

— Ce anume?

— Păi dacă v-aș povesti eu ce mi-a povestit mie tata...

— Și ce ți-a povestit tata?

— Ehe!...

Și tînărul meu cicerone a început să-mi povestească. Să-mi povestească și să-mi arate.

...Balta Albă a fost pînă nu demult o baltă albă, adică o baltă nefolositoare. Nici măcar un pește mort nu găseai acolo. De fapt, „baltă” e impropriu spus, pentru că pe această fișie de pămînt, de cîteva zeci de hectare, întinsă între cartierele 23 August și Dudești-Cioplea, se aflau mai multe bălți „albe”. La un moment dat, au apărut pe aceste meleaguri niște ateliere de mături. Atîta și nimic mai mult. Din Balta Albă priveai în jur, vedeai în depărtare coșurile marilor uzine, intuiai acolo viața pulsînd, dar pe locul pe care te aflai tu era liniște și... bălării. În februarie 1962 au apărut aici primele excavatoare, primele schele metalice, primele macarale, și liniștea a început să se risipească. Iar în iunie 1962 s-a dat în folosință primul bloc de locuințe. De atunci au trecut nouă luni și s-au mai dat în folosință încă douăsprezece blocuri, iar pînă în iunie 1963 se vor mai da încă două. Balta Albă a devenit astfel începutul unui cartier de locuințe (primul lot: 15 blocuri) care va lega cele două cartiere între care înainte nu erau decît maidane și bălării. Atît blocurile cu nouă etaje cît și cele cu patru etaje au fost construite din planșee și panouri prefabricate. În Balta Albă, care era mai bine-zis o baltă neagră, a apărut gălăgia veselă a copiilor noilor locatari care populează cele 1.240 de apartamente.

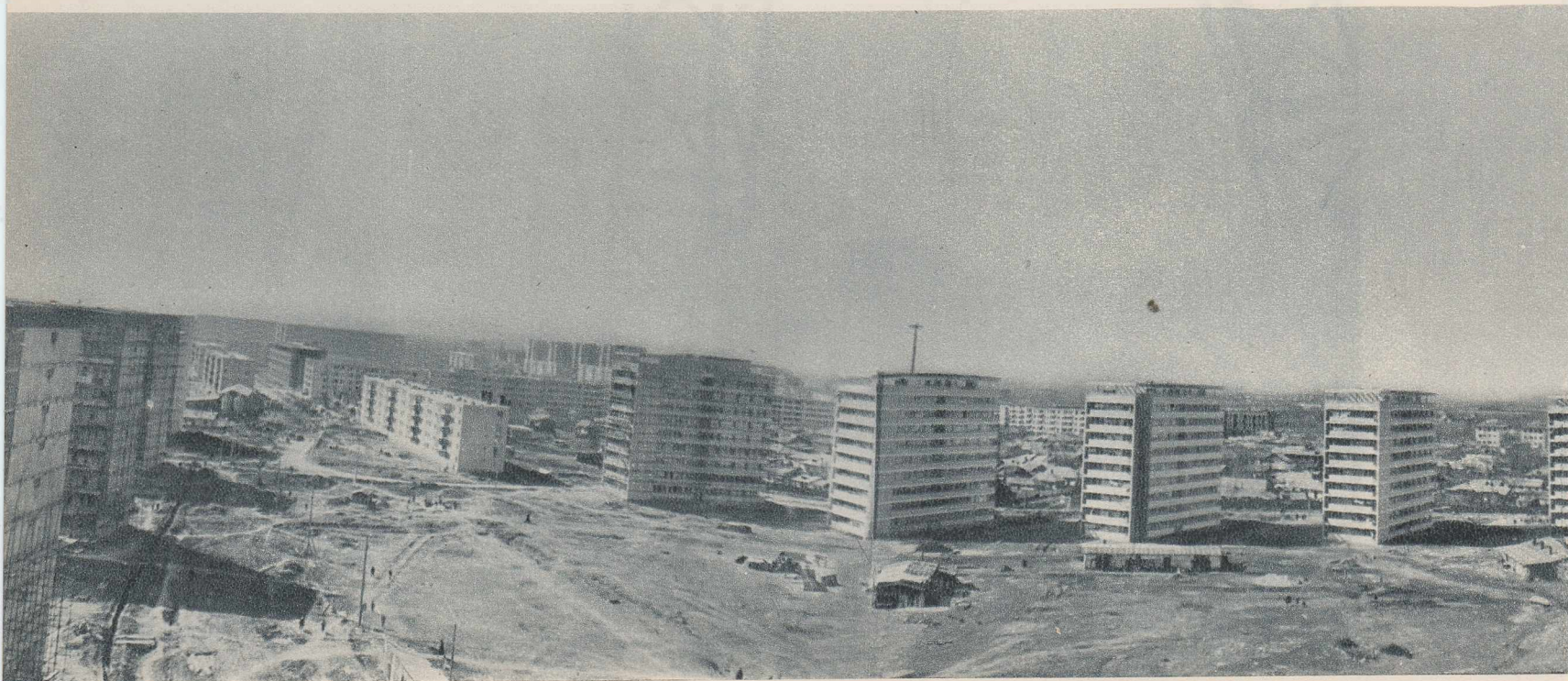
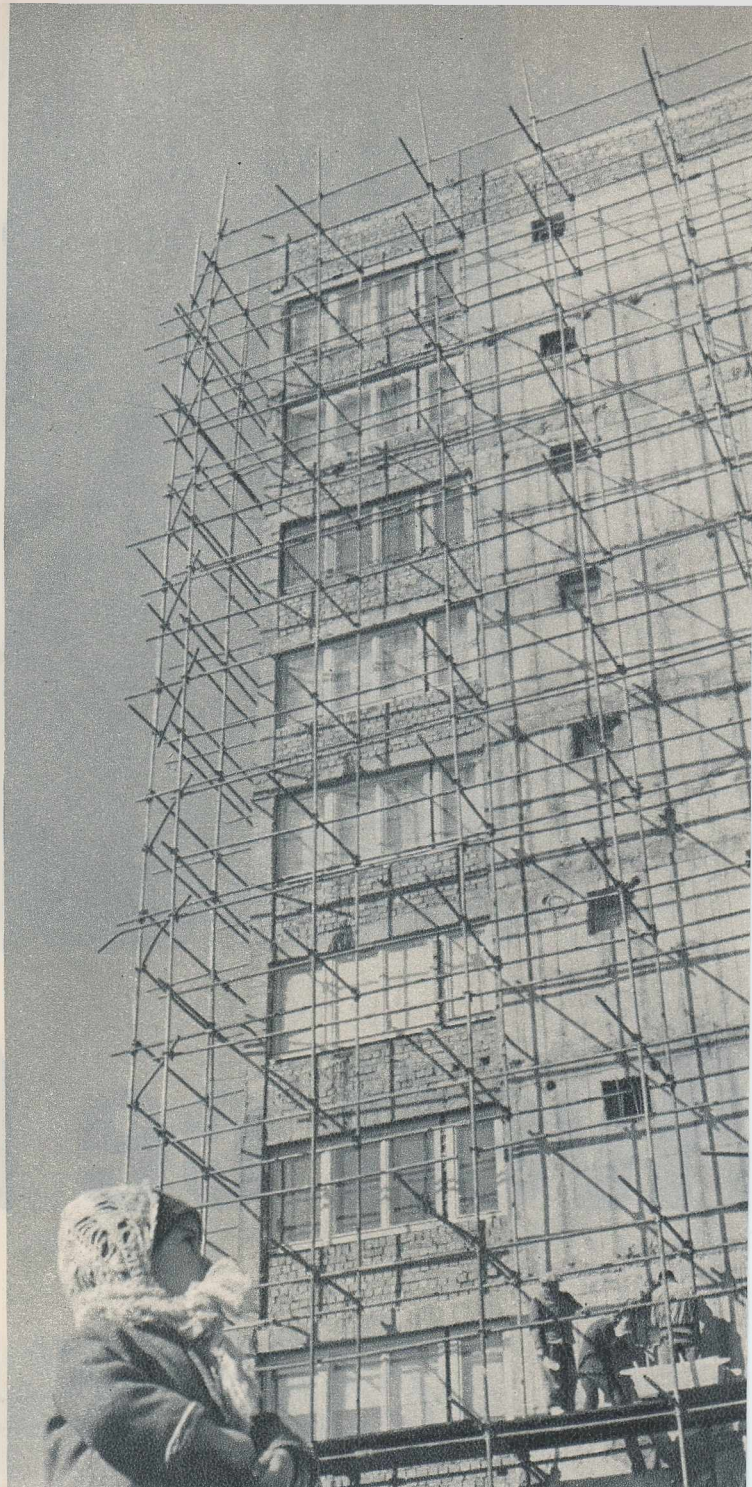
... Și tot povestindu-mi, tînărul meu însoțitor m-a suit pe acoperișul unui bloc de nouă etaje. Privea undeva departe.

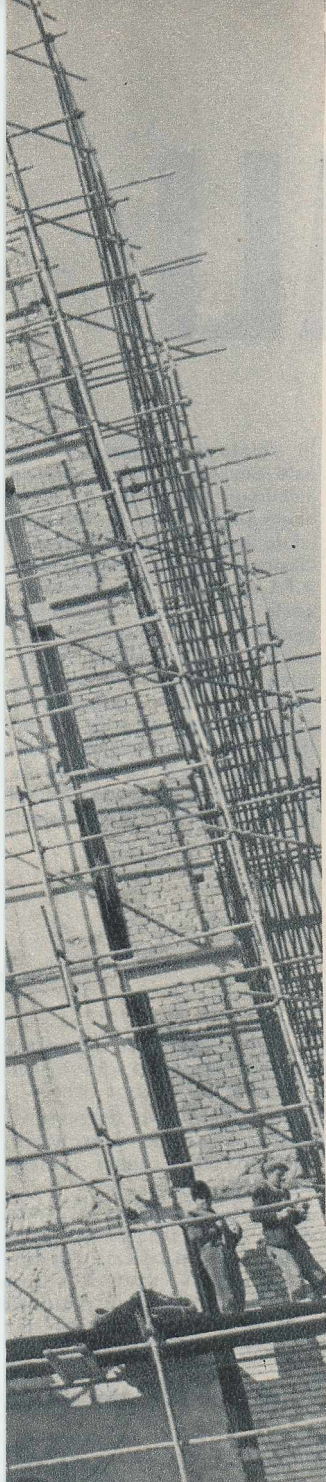
— Ce-i, voinicule?

— Cum „ce-i”? Nu vedeți? Aveți ce fotografia!

Într-adevăr, așa e!

Bazil DUNĂREANU
Fotografiile autorului

◀ Echipa lui Dumitru Dumitru lucrează la fațade. E una dintre echipele bune ale șantierului 3 al întreprinderii de construcții și montaj nr. 1; o echipă omogenă, calificată și care dă lucrări de calitate.

Singura baltă care a fost lăsată, deocamdată, în pace e aceasta, din spatele noilor clădiri. Peste puțin timp aici va apare un parc frumos, cu un lac. Va fi pentru prima oară când Balta Albă propriu-zisă va avea o folosință. Pentru prima oară în istoria ei.

BOSSI SINDICALI

În clipele de răgaz, ctnd nu este ocupat cu redactarea de discursuri antisovietice și cu banchetele date în onoarea lui de magnatul Wall Street-ului, George Meany, președintele A.F.L.-C.I.O., se îndeleținește cu pictura. Subiectele preferate: primăvara în Alpi, marea la Copenhaga. Realitatea americană nu intră în sfera sa de preocupări: de pildă acest grup de șomeri (fotografia din dreapta), unde va în America. La Detroit, la Pittsburgh, la Chicago? Șomajul este prețutlndeni același.

„Eu conduc treburile sindicatului ca și cum ar fi un business, și marfa noastră este munca”.

Dave Beck

ex-președintele sindicatului șoferilor din S.U.A.

„M

EN AT WORK — Aci muncesc oameni. Astfel de inscripții vestesc în mod obișnuit în S.U.A. că în locul respectiv nu se poate circula din cauză că se fac amenajări, se repară șoseaua, se trag cabluri telefonice... O inscripție banală pe lângă care pietonul trece fără să întoarcă capul.

Micile placarde galbene „MEN AT WORK” capătă astăzi, parcă, o valoare de simbol; ele sintetizează pregnant problema cea mai importantă care stă în fața mișcării muncitorești americane: asigurarea de lucru. De la Pacific la coasta Atlanticului, de la San Diego pînă în Maine — cum spune cîntecul — este în curs de desfășurare o luptă dîră pentru menținerea locurilor de muncă amenințate de automatizare, de contopirea companiilor și modernizarea utilajului, de ofensiva marelui patronat împotriva muncitorilor. Campania națională pentru reducerea săptămîinii de lucru fără micșorarea salariilor poate deveni prima acțiune importantă pentru apărarea dreptului la muncă întreprinsă după deceniul al patrulea.

Harta Statelor Unite, pe care sînt însemnate cu negru regiunile cu șomaj cronic, se asemeiește cu un chip desfigurat, care rînjește în neștire. Asemenea ciupituri hidoase apar în Kentucky, Nevada, New Mexico, Texas, Alabama, Wisconsin, Minnesota, Pennsylvania..., practic pe întreg cuprinsul țării.

Valul de greve din Statele Unite țintește tocmai împotriva acestui flagel, urmărind să-i limiteze acțiunea distrugătoare. Acesta este și sensul ultimei greve a muncitorilor tipografi din New York, care a paralizat timp de mai multe luni apariția ziarelor din cel mai mare oraș al Americii.

**ATUNCI CÎND „PISICA SĂLBATICĂ-
NU ÎNSEAMNĂ PISICĂ SĂLBATICĂ...”**

Este de subliniat că de regulă membrii de rînd ai sindicatelor merg mult mai departe

decît liderii sindicali în ceea ce privește revendicările lor. Acum cîtva timp, de pildă, muncitorii din industria automobilelor au organizat demonstrații furtunoase în fața clădirii în care se duceau tratative între liderii sindicali și patroni, cerînd satisfacerea deplină a cererilor lor și refuzînd să voteze condițiile ciuntite ale contractului colectiv. Ei au declarat, în pofida interzicerii de către bossii sindicali, așa-numite greve „sălbatică” („wild cat”, pisică sălbatică) împotriva intensificării muncii și împotriva orelor suplimentare; apoi au reluat lupta împotriva intensificării exploatării care a urmat după încheierea grevei generale și semnarea contractului colectiv. Trebuie de asemenea amintit că din inițiativa conducătorilor sindicali locali uniunile sindicale din New York și din alte orașe duc o luptă energică, adeseori încununată de succes.

Discordanța dintre starea de spirit a activiștilor sindicali din verigile de jos și a membrilor de rînd ai sindicatelor, pe de o parte, și vîrfurile sindicale conducătoare, pe de altă parte, are la baza sa cauze profunde.

Desigur, ar fi nejust să tragem concluzia că toți conducătorii sindicatelor americane, fără excepție, ar da dovadă de pasivitate. Dar dacă atitudinea combativă a unora din aceștia și hotărîtele acțiuni revendicative ale muncitorilor dovedesc că viața însăși, legile luptei de clasă nu pot fi „anulate” de nici un boss (șef) sindical, nu este mai puțin adevărat că poziția capitulară a conducerii unor mari organizații sindicale din S.U.A., și în special a liderilor A.F.L.-C.I.O. — formată prin fuzionarea Federației Americane a Muncii și a Congresului Organizațiilor Industriale — atîrnă ca o ghiulea de picioarele mișcării muncitorești americane.

America este țara în care s-a născut sărbătoarea de 1 Mai. După cum se știe, hotărîrea de a se organiza la fiecare 1 Mai demonstrații a fost luată la Congresul I al Internaționalei a II-a, pornindu-se de la experiența

muncitorilor din Chicago. Aceștia au organizat la 1 Mai 1886 o demonstrație și o grevă, cu revendicarea zilei de muncă de opt ore.

Martirii din Chicago, victime ale represiunii sîngeroase dezlănțuite apoi de burghezie, își au locul lor în panteonul clasei muncitoare internaționale.

Pentru cei care au fost spinzurați în piața Haymarket, mișcarea muncitorească, idealurile ei, erau sfinte. Pentru bonzii din sindicatele americane de astăzi, muncitorimea organizată este o turmă care trebuie condusă după cum dictează interesele capitalului, iar sindicatul — un business ca oricare altul.

„A DRACULUI DE MULTĂ DEMOCRAȚIE” STRICĂ

Ca în orice „business” care se respectă, voința patronului este lege. Desigur, în sindicate există democrație. Însă... există un „însă”. Să-l cităm pe Dave Beck: „Noi avem cele mai democratice sindicate din lume. Însă uneori poți avea a dracului de multă democrație și ea dăunează bunăstării noastre... Adeseori eu le spun băieților: «Vreți să alegeți singuri pe activiștii din consiliile regionale și comitetele locale sau doriți să-i numesc eu?» În majoritatea cazurilor ei răspund: «Numeste-i singur, Dave», deoarece ei știu că voi alege pe cei mai buni”.

Oameni ca Beck, care, în condițiile unei asemenea democrații, se înstăpinesc în unele sindicate și nu arareori își perpetuează dominația cu ajutorul bandelor de gangsteri, fondează adevărate dinastii. Ei devin un fel de „senatori de drept”, de președinți inamovibili cărora numai bătrînețea sau damblaua le smulg sceptrul. Președintele sindicatului constructorilor de poduri, Frank Morrin, a ocupat postul său din 1918 pînă în 1948; John Lewis, care a ieșit la pensie în 1959, a funcționat fără întrerupere din 1918 ca președinte al uniunii minerilor. Și George Berry a rămas președinte al sindicatului tipo-

ȘI CEI CARE NU VO

Van Nuys, California. Grevă la „Lockheed”...
„A dracului de multă democrație” — după
cum ar spune Dave Beck.

grafilor timp de mai multe decenii; dar cel care deține recordul pare să fie Dan Tobin, președinte de sindicat din 1907 pînă la demisia sa, în... 1952. De regulă asemenea termene lungi sînt expresia puterilor nelimitate asumate de liderii respectivi, a ciuntirii democrației sindicale, a faptului că nu se țin congrese regulate etc.

Dar aci e vorba nu numai și nu atît de durata perioadei în care unul sau altul din liderii sindicali își exercită profesiunea de președinte, ci de conținutul acestei activități.

„Filozofia” și ascensiunea lui Dave Beck, neșădătorul de muncă, sînt edificatoare în acest sens. Cariera acestui om, ale cărui metode — după cum constata influentul „Business Week” — „i-au cîștigat dragostea cerurilor largi de businessmeni de pe coasta de vest”, este tipică. Tipică pentru toți cei care, de la președintele corupt al unei organizații locale oarecare și pînă în virfurile A.F.L.-C.I.O., acționează ca „businessmeni”, mai exact, ca agenți ai capitalismului în sinul clasei muncitoare.

UN „TRIBUN AL POPORULUI”

Cu ani în urmă Dave Beck era un simplu șofer al unei spălătorii din Seattle. Cînd a părăsit postul de președinte al sindicatului șoferilor, în 1957, renunțînd să-și mai pună candidatura, el posedea un capital de un milion de dolari, iar pînă la această dată putea dispune, după bunul său plac, de fondurile sindicatului, cifrate la 41.000.000 de dolari.

Încă de la începuturile carierei sale, Beck a stabilit o strînsă colaborare cu șeful unei organizații antimuncitorești, Schefferman, care reprezenta interesele a 300 de mari companii, inclusiv ale trustului gigant „Sears-Roebuck & Co”. Schefferman îi imprumuta lui Beck sume importante și, împreună, puneau la cale afaceri bănoase, vînzînd diferite bunuri la preț de speulă... sindicatului al cărui președinte devenise Beck. De altfel, nu mult după aceea, un oarecare Jessert a intrat în stăpînirea unui pachet de acțiuni în valoare de zeci de mii de dolari ale companiei lui Schefferman, „Union Merchandizing”. Jessert era... vărul soției lui Beck.

Cînd Beck a avut nevoie de bani, el a împrumutat 200.000 de dolari de la directorul unei companii de transport. Apoi a silit comitetul executiv al sindicatului, care se afla sub controlul său, să cumpere de la acest director un palat la Seattle, în valoare de 162.000 de dolari, și să i-l dea lui însuși, lui Beck, în folosință gratuită pe viață.

Nu trebuie prea multă imaginație pentru a ne închipui cu cîtă osîrdie apăra el interesele muncitorilor în fața patronilor, și nici nu este prea greu de explicat moti-

Lionel NIȚESCU

(Continuare în pag. 14)

SĂ AȘTEPTE

vul pentru care, după cum scria revista „Time”, „marea majoritate a întreprinzătorilor (din nord-vestul Statelor Unite) gândesc că Beck este un om remarcabil și-l aplaudă călduros când acesta ia cuvântul în Camera de Comerț”.

BIBLIA LUI MURPHY ȘI „BINEVOITORUL” INSISO

Asemenea „oameni remarcabili” nu sînt o excepție în conducerea sindicatelor americane.

Cu cîteva decenii în urmă Big (Marele) Tim Murphy, conducător al uniunii muncitorilor constructori din Chicago, a scris biblia bossilor sindicali. Biblia lui nu este prea voluminoasă. De fapt, n-are decît o singură frază. Iat-o: „Nu sînt decît un puști, dar am și agonisit un milion de dolari, iar un alt milion l-am cheltuit; presupun că o să pun mîna pe încă un milion înainte ca să mă izgonească din sindicat”.

Cartea din care am extras citatul, ca și alte cîteva date din acest articol (documentatul studiu al lui Sidney Lens, „THE CRISIS OF AMERICAN LABOR”), nu ne informează despre succesul lui Murphy în agonisirea celui de-al treilea milion; în schimb relatează multe fapte instructive despre succesorii, de mai mică sau mai mare anvergură,

„cago Daily News”, Edwin Leahy, care, referindu-se la o reuniune a comitetului executiv al A.F.L.-C.I.O. ținută la Miami într-un moment de înăsprire a șomajului, scria: „Printr-o nefericită coincidență multe familii de muncitori se pregătesc să renunțe pentru multă vreme la grăsimi și să treacă la fiertura de linte tocmai cînd liderii sindicali se vor desfăta cu biftecuri de opt dolari pe Collins Avenue, la Miami Beach... Liderii acestei mișcări duc un trai împărătesc de atîta amar de vreme încît au uitat cum își tocesc oamenii pingelele la cozile pentru supă gratuită (pentru șomeri — n.t.), cum se organizează adunări sindicale în aer liber și cum se formează gărzi muncitorești de apărare gata să respingă un atac al poliției... Dacă vor privi serios în ei înșiși, ei vor constata că printre neajunsurile lor figurează la loc de cînstă preocupările de ordin mercantile”.

Meany și compania sînt însă frămîntați de preocupări mai înalte decît acelea de a privi în ei înșiși sau la interesele muncitorilor.

Ce importanță are faptul că înseși statistici oficiale menționează existența a 5.000.000 de șomeri și că, după cum scrie revista „Newsweek”, „cel puțin una din cinci persoane înscrise pe listele brațelor de muncă va șoma într-o perioadă oarecare a anului în curs”? Că, după constatarea aceleiași reviste reacțio-

au asmuțit paznici înarmați împotriva minerilor și aceștia din urmă, în scopuri de apărare, au înarmat pichetele de grevă cu puști și pistoale, iar în regiunea minelor s-au desfășurat adevărate operații militare? Unde se aflau bonzii sindicali cînd mii de mineri flămînzi se găseau — după expresia revistei „National Guardian” — „în pragul unui adevărat război cu proprietarii minelor, cu fruntașii politici și cu funcționarii uniunii muncitorilor mineri”?

Probabil că Meany era ocupat pe atunci cu redactarea unuia din numeroasele sale discursuri în care caracterizează coexistența pașnică drept „propagandă comunistă” și susține că „pericolul” care ar emana, cică, din partea Uniunii Sovietice, lasă în umbră „problema șomajului care bîntuie fără încetare Statele Unite”. Iar Walter Reuther cu redactarea altui discurs (ținut la ultimul congres al sindicatului unit al muncitorilor din industria de automobile și aviație al cărui președinte este), prin care cerea să se aloce un fond de 3.200.000 de dolari pentru „lupta împotriva comunismului” pe plan extern — aceasta fiind „cea mai importantă din toate problemele care figurează pe ordinea de zi a congresului”.

De altfel disputa în jurul acestui fond, destinat de fapt luptei împotriva tuturor forțelor progresiste din mișcarea muncitorească, pune în evidență adevăratul rol pe care-l rezervă monopolurile birocrăției sindicale. Referindu-se la acest fond, vicepreședintele sindicatului, Woodcock, a declarat pe șleau: — Guvernul S.U.A. nu poate prelua această sarcină, deoarece atunci ajutorul ar fi respins, ca venind din partea imperialiștilor.

Pe cînd așa, vezi bine, părea a spune Woodcock zîmbind pe sub mustață, gologanii vin din partea „prietenilor muncitorilor” și capătă o înfățișare aproape respectabilă.

„NU, NU VOM AȘTEPTA”

Astăzi devine însă din ce în ce mai greu de jucat rolul de cal troian în mișcarea muncitorească. De altfel înseși apelurile lui Meany & Co în favoarea înarmărilor, a „politicii de forță”, reflectă neîncrederea în propria lor cauză, în stabilitatea lumii pe care o apără.

Se spunea în vechime că celor pe care vor să-i piardă, zeii le iau mințile. Uneori — este drept, doar pentru scurtă vreme — cei sortiți pierzaniei capătă clarviziunea prăpastiei spre care se îndreaptă. Referindu-se la întrecerea pașnică dintre țările socialiste și cele capitaliste și la ritmul lent de dezvoltare a economiei americane, Meany recunoștea recent că „nu trebuie să fii un mare specialist în economie pentru a-ți da seama de partea cui va fi victoria”.

Nu clipele de clarviziune caracterizează însă activitatea de zi cu zi a liderilor sindicali de tipul lui Meany, ci cramponarea de vechile rînduiri, sprijinirea pe toate căile a dominației capitalului monopolist. Desigur într-un moment sau altul ei pot fi — și sînt în mod efectiv — determinați de mișcarea de masă să adopte rezoluții, să lanseze lozinci cu un conținut pozitiv. Dar transpunerea în viață a unor asemenea rezoluții și lozinci o asigură nu bonzii sindicali, ci peste capul lor, milioanele de muncitori organizați. Acei care — deși la un moment dat, într-o măsură mai mare sau mai mică pot să fie dezorientați de propaganda monopolurilor — nu pot fi cumpărați „în bloc”. E. nu „împrumută” fonduri din casa sindicatului sau din buzunarele patronului pentru a face șalătoria de agrement pe Coasta de Azur. Ei judecă ca liderul minerilor din Kentucky Herman Gibson, care la un recent miting din New York spunea:

„Condițiile în care trăiesc oamenii din statul Kentucky reprezintă o adevărată rușine pentru omenire... La noi problema se pune astfel vom supraviețui sau vom muri de foame. Veniți la noi și veți vedea oameni care trăiesc în bordeie fără lumină și încălzire. Veți vedea cum copiii noștri tremură de frig în aceste nopți reci. Oamenii din districtul Parry, Latker, Harian, Johnson, Floyd sînt lăsați în voia soartei. Ni se spune: răbdați și așteptați. Dar noi răspundem: nu, nu vom aștepta, vom lupta...”

Lionel NIȚESCU

Acești greviști de la „General Motors” manifestează pentru condiții omenești de muncă.

ai lui Big Tim. De pildă, despre conducătorii uniunii mecanicilor de locomotivă care, cu ani în urmă, cu fondurile sindicatului, au fondat 12 bănci cu un capital de 53.000.000 de dolari, 11 companii pe acțiuni cu un capital de 34.000.000 de dolari și au cumpărat minele de cărbuni „Coal River”, pe care le-au exploatat cu muncitori nesindicalizați...

Desigur, în fața unor atari „conducători ai muncitorimii”, pălește șeful sindical Angelo Insiso din Chicago care, înduioșat de necazurile financiare ale unui patron, i-a împrumutat acestuia 40.000 de dolari din fondurile sindicatului. Insiso merită însă a fi amintit și pentru o declarație de-a sa, cu valoare generalizatoare, făcută în fața unei comisii care-l ancheta pentru niscaiva de-turnări de fonduri. Întrebat în ce scopuri a efectuat un voiaj în Europa pe socoteala sindicatului, Insiso a răspuns că era vorba de o „călătorie de bunăvoință”.

— Bunăvoință față de cine? — a întrebat senatorul Douglas.

— Față de mine însumi.

LUPTA ÎMPOTRIVA BIFTECULUI ȘI LUPTA ÎMPOTRIVA EXPLOATĂRII

Dumnezeul lui Big Tim are mulți profeți. S-ar putea chiar afirma că, în acest sens, mulți dintre conducătorii A.F.L.-C.I.O., în frunte cu președintele George Meany, ar putea alcătui un adevărat sfat al profeților. O recunoștea și comentatorul ziarului „Chi-

care, „greutatea poverii șomajului cade pe umerii celor care sînt în mai mică măsură capabili să o poarte — tinerii, bătrînii, negrii, oamenii a căror calificare a fost depășită sau care nu au calificare de loc, cei care trăiesc în regiunile de depresiune, femeile fără nici o meserie, văduve sau divorțate, care trebuie să muncească din greu pentru a se întreține pe ele și pe copiii lor”? Aceasta este, după cum s-a exprimat și Wirtz, ministrul Muncii, „tragedia umană a unei vieți fără nici o șansă” — însă ea nu tulbură de fel digestia biftecurilor de opt dolari la Miami Beach.

KENTUCKY NU ESTE COLLINS AVENUE

Da, desigur, lamentări și constatări platonice despre ravagiile șomajului (ca cea a lui Wirtz, de altfel), cîte poftiți. La Seattle, Meany a deplîns recent „greaua nenorocire pentru oamenii condamnați la o inactivitate forțată, lucru care s-a răsfrînt în mod negativ asupra economiei naționale”. Iar o declarație a A.F.L.-C.I.O., prezentată la 15 februarie a.c. Congresului S.U.A., arăta că „aproximativ 20% din bărbații, femeile și copiii americani trăiesc în mizerie”.

Dar unde au fost bonzii sindicali cînd, recent, minerii din Kentucky, aduși la disperare, au declarat grevă? Cînd patronii au încercat să-i terorizeze pe greviști și locuințele mai multor activiști sindicali locali au fost aruncate în aer cu dinamită? Cînd poliția a operat arestări în masă și patronii

Un „document“ cu vechimea de un an: o scenă din „Faust“ interpretată de foștii studenți Maria Lazăr și Constantin Drăghici alături de Buibaș Iosif (ultimul, în prezent, student în anul V, clasa prof. Viorel Ban).

UNDE CÎNTĂ VIITORUL OPEREI

Aici, cu mici intermitențe, stagiunea s-a deschisă de un secol. Mai exact, din anul 1864, când domnitorul Alexandru Ioan Cuza, ctitor și al altor institute de învățământ superior, a hotărât să înființeze la București un „Conservator de muzică și declamațiune”, cu scopul „de a forma artiști români în muzică și artă dramatică și de a lucra cu toate mijloacele la îmbunătățirea gustului muzical din țară”. Așa că, de aproape un secol, cîntecul, înainte de a-și desface lămpile spre publicul iubitor de muzică, își face aici ucenicia. Vocea e cizelată cu minuțiozitate după o programă universitară științifică, pentru a suna mai profundă, mai clară, mai liberă.

Apariția noilor teatre muzicale de la Galați, Brașov sau Constanța, precum și dezvoltarea teatrelor de operă din București, Cluj, Timișoara și Iași, au cerut conservatorului, an de an, voci noi, de calitate. Răspunzînd acestor necesități conservatorul a pregătit artiști de valoare.

Drumurile victorioase ale lui Nicolae Herlea, Dan Iordăchescu, Magda Ianculescu, Elena Cernei, Ladislau Konya, Nicolae Florei și ale altor alți tineri cîntăreți români, laureați ai marilor concursuri artistice internaționale, pornesc de aici, din clasele acestora cu geamuri mari sub care adesea trecătorii se opresc în timpul zilei pentru a asculta frînturi de arii celebre sau vocalizele care se repetă parcă la infinit.

De fapt, anii de muncă, în egală măsură laborioși pentru studenți ca și pentru profesori, pregătesc viitorul cîntăreț pentru luminile scenei.

Pentru pregătirea și mai temeinică a studenților a luat ființă pe lângă conservator un studio experimental.

— Contactul cu publicul spectator este un perpetuu și dificil examen pentru artist — nu spune pianistul și profesorul Dagobert Buchholz. Se cunosc destule cazuri cînd voci celebre, de viitoare vivacitate într-un mediu mai intim își pierdeau strălucirea în fața marelui public. Cîntărețul de operă care se mișcă pe scenă rigid și forțat e un infirm, iar emoția ajunge la ascuțit și ea micșorată. De aici rezultă necesitatea didactică și artistică a studioului experimental înființat de conservatorul nostru.

Cu un ceas mai devreme, studenții aduc printre spectatori dorul de libertate al Cneazului Igor, durerea dragostei înșelate a micuței Cico-San sau dramatica poveste a „Fetei cu garoafe”. Urmărind crearea unui stil de cînt bazat pe o expresie caldă și pe măiestrie în execuție care să excludă supraefortul, catedra de cînt vede în studioul experimental un instrument prețios de educație muzicală a viitorilor artiști.

Primul pas făcut în urmă cu patru ani de studioul de creație al studenților de la conservator a fost de bun augur. Aducînd pe scenă studioului o interesantă și dificilă partitură muzicală, opera „Tînăra gardă” de Meitus, studenții au realizat un spectacol memorabil, care a depășit prin proporții cadrul intim al conservatorului. Artiștii-studenți au fost invitați să prezinte spectacolul pe scena Teatrului de Operă și Balet al R. P. R., pe scena Teatrului Muzical „Gh. Dima” din Brașov și la micul ecran al Televiziunii.

Ai fost, cititorule, în frumoasa sală a studioului experimental, unde cîntă viitorul operă romine? Ar fi trebuit să fii prezent la vreunul din spectacolele din opera „Tînăra gardă” sau cu fragmente din „Faust”, „Boema”, „Paiate”, „Cneazul Igor”, „Alexandru Lăpușneanu”, pentru ca aplauzele să poată răsplăti sincer efortul și munca îndirjită către perfecțiune.

Pe cîțiva din acești interpreți-studenți i-a surprins obiectivul aparatului fotografic. Cîntăreți deocamdată necunoscuți, iată-i acum în bătaia reflectoarelor.

Lilza CRISTESC
Fotografiile de Dan VASILII

① Repertoriul studioului experimental e continut în bogăție de opera originală rominească. Un rol memorabil Alexandru Lăpușneanu din opera cu același nume de Zirra. Interpretează studentul Ioan Pop (clasa prof. Octav Enigărescu).

② În prezența regizorului Hero Lupescu se repetă opera „Trandafirii Doftanei”.

③ Studenți din clasele profesorilor Valentin Teodoriar Ionel Tudoran, Octav Enigărescu și Viorel Ban, intră în scenă din opera „Lakmé”.

④ Scenă din opera „Cneazul Igor” de Borodin. Interpretează Dumitrache Haralambie și Marcel Ionescu, din anul V (clasa prof. Ștefănescu-Goangă).

⑤ Duetul Faust-Mefisto în interpretarea studentului român Fusan Antoniu (clasa prof. Ștefănescu-Goangă) și a studentului cubanez Ramon Santana Cardenas (clasa prof. Octav Enigărescu).

⑥ Recrearea studentescă — în rolul titular: anul I canto.

teatru

PAGINI DIN „LUPTA CEA MARE”

Cu „Ancheta”, Al. Voitin își încheie trilogia dramatică „Oamenii care tac” și continuată cu „Oamenii înving”. De altminteri, consecvent ideii care străbate cele trei piese, autorul a subintitulat-o pe cea din urmă „Oamenii sînt oameni”.

Nu știu dacă atunci cînd și-a conceput trilogia Al. Voitin s-a gîndit că ea începe și sfîrșește cu o anchetă. Cred că nu. Forma aceasta judiciară mi se pare mai curînd consecința firească a ideii de bază: lupta între oameni și neoameni, triumful omului și al omeniei în spiritul înalt al concepției comuniste despre viață și lume. Anchetații din „Oamenii care tac” devin anchetatorii din „Oamenii sînt oameni”. E aici, în fond, semnificația profundă nu a unui proces oarecare, ci a marelui proces istoric dintre popor și clasele exploatoare. Iată de ce, o dată mai mult, cred că se cuvine acum, la premiera „Anchetei”, să subliniem, dincolo de reușita unui spectacol cu o piesă originală pe prima scenă a țării, strădania consecventă, serioasă și pasionată, de ani de zile, a autorului de a cuprinde, în genul atît de dificil al dramaturgiei, împrejurări și chipuri care să vorbească lumii de azi, tineretului în primul rînd, despre „lupta cea mare” a poporului în frunte cu partidul comunistilor.

E o treabă importantă, încununată de succes. Piesele lui Voitin, jucate de sute de ori nu numai pe scenele profesioniste, ci și pe cele amatoare, reprezentate peste hotare (la Viena: „Oamenii care tac”), au dat dramaturgiei noastre tipuri greu de uitate, fie înscrise doar în ramele unei

dintre părțile trilogiei ca Zigu și Flora, Casapu, Ianopol sau bătrîna Elencu, fie urmărite de autor în dezvoltarea lor de-a lungul întregii lucrări, cum ar fi Axinte și doctorul Banu, Rada și Mihai Birsan, dar mai ales muncitoarea Maria, după părerea mea unul din cele mai frumoase personaje populare ale dramaturgiei noastre noi. În drumul simplei muncitoare textileste Maria, din noaptea de la Siguranță și pînă la activista obștească din anul naționalizării, în evoluția ei condusă cu nuanțată pătrundere psihologică, se regăsește drumul a milioane de oameni ai muncii, cărora partidul le-a valorificat capacitățile creatoare și le-a educat calitățile sufletești.

Echipa Teatrului Național „I.L. Caragiale”, care a reprezentat cea dintîi pe țară fiecare din părțile trilogiei lui Al. Voitin, a realizat spectacole de prestigiu și de succes, cu creații de primă mînă. Birlic și Carmen Stănescu (Zigu și Flora), Natașa Alexandra (Elencu) sau regretatul Aurel Munteanu (Casapu și Ianopol), Irina Răchîțeanu-Sirianu (Maria), Dina Cocea și Cella Dima (Yvonne), Nicu Dimitriu și Al. Giugaru (Spiru), Eugenia Popovici (Florica), Emil Botta și Virgil Popovici (doctorul Banu), Marcel Angheliescu și Emil Liptac (Axinte), Costache Antoniu (moș Ion), Eva Pătrășcanu și Raluca Zamfirescu (Rada) merită, alături de regizorii Mihai Berechet, Miron Niculescu și scenograful Mihai Tofan, toate elogiile pentru felul cum au dus la succes trilogia „Oamenii în luptă”, contribuind la educația în spiritul moralei comuniste a maselor de spectatori.

Trăian ȘELMARU

disc

Muzica populară românească reprezintă în activitatea casei noastre de discuri un sector din cele mai apreciate de ascultători, cu răsunetul cel mai larg atît la propriu cit și la figurat.

Discurile standard și microson cuprinzînd muzică populară românească sînt foarte mult căutate. Însă amatorii de muzică populară, cel puțin pînă acum, n-au putut găsi în coloanele rubricilor dedicate discului decît foarte vagi ecouri ale nenumăratelor apariții din acest domeniu. Regretabil că tocmai discul cu cea mai mare răspîndire este tratat ca o rudă săracă.

Trebuie să recunoaștem meritele „Electrecord”-ului în munca de înregistrare și imprimare a discurilor de muzică populară. Mai ales se cuvine menționată valoarea realizată a celor două volume ale „Antologiei muzicii populare românești”. Volumul I al acestei antologii, alcătuit din trei discuri („Instrumente populare muzicale” — EPD 78, „Cîntece” — EPD 81, „Jocuri” — EPD 86), apărut mai demult, a fost urmat la o distanță de mare distanță de timp de cele trei discuri ale celui altă vîlm („Folclorul obiceiurilor” — EPD-1015, „Doine și muzică păstorească” — EPD-1016, „Cîntece bătrînești” (balade) — EPD-1017).

În afara „Antologiei muzicii populare românești”, care s-a bucurat de un binemeritat succes și dincolo de hotarele țării, se

remarcă și o altă acțiune a casei noastre de discuri, acțiune de mari proporții, care a necesitat mobilizarea tuturor forțelor artistice ale muzicii folclorice. Este vorba de ciclul celor patru discuri: „Muzică populară moldovenească” (EPE-0106), „Muzică populară din Oltenia și Muntenia” (EPE-0107), „Muzică populară ardelenască” (EPE-0108) și „Cîntece și jocuri populare din diverse regiuni” (EPE-0109).

Dacă pentru editarea celor șase discuri ale „Antologiei” au fost utilizate înregistrările existente la Institutul de folclor, de astă dată „Electrecord”-ul a făcut apel la numeroși soliști ai muzicii populare (Angela Moldovan, Maria Lătărețu, Aurelia Fătu-Răduțu, Emil Gavriș, Benone Sinulescu, Vasile Cănanău etc.), la Orchestra Radioteleviziunii (dirijori: Radu Voinescu, Victor Predescu) și la orchestrele: „Doina Moldovei”-Iași, „Taraful Gorjului”-Tg. Jiu, „Cîndrețul”-Sibiu și „Ciocîrlia”, precum și la diverse formații instrumentale dirijate de cunoscuții artiști ai muzicii noastre populare: Nicu Stănescu, Ionel Budișteanu, Ionel Banu, Florea Cioacă, Ilie Tetrade.

Din punct de vedere tehnic discurile prezintă evidente însușiri acustice, în general formațiile instrumentale de muzică populară fiind mai „discogenice” decît celelalte orchestre.

Vlad MUȘATESCU

A-ȘI DA ARAMA PE FAȚĂ

Despre cineva care, într-o împrejurare critică, și-a dezvăluit adevăratul caracter, spunem că și-a dat arama pe față. Folosind această expresie, care se transmite din om în om și de la o generație la alta, unii se întreabă pe bună dreptate ce legătură e între firea cuiva și un metal? Cercetarea originii cuvintului *aramă* nu ne lămurește cituși de puțin: în latinește, *aeramen* însemna tot „aramă” și nu era folosit într-o expresie care să semene cu cea românească. Cheia enigmei nu se află însă chiar atât de departe în timp, și o descoperim făcând puțină istorie, dar nu a limbii, ci a... monedelor folosite cîndva în țara noastră. Circulau într-o vreme la noi niște monede de aramă, poleite cu un metal strălucitor. Prin uzură, stratul de deasupra dispărea pe alocuri, și banul... își dădea arama pe față! Un glumeț a avut probabil ideea să facă o apropiere între poleiala monedei și aparența frumoasă, dar înșelătoare, a caracterului cuiva. Aparența aceasta nu rezistă însă timpului și ceea ce se ascunde dedesubt iese la iveală, se dă pe față, ca și arama banilor. Creatorul expresiei a rămas anonim, dar creația lui s-a difuzat în cercuri tot mai largi, valoarea ei sugestivă fiind foarte apreciată.

Cine mai știe astăzi cînd s-a spus pentru prima oară despre un om că e un *bezmetic*?

La origine a fost tot o comparație sugestivă, care s-a bucurat de mult succes, păstrîndu-se pînă astăzi. (E adevărat că noi nu mai simțim aici comparația, pe care au descoperit-o cercetătorii istoriei cuvintelor.)

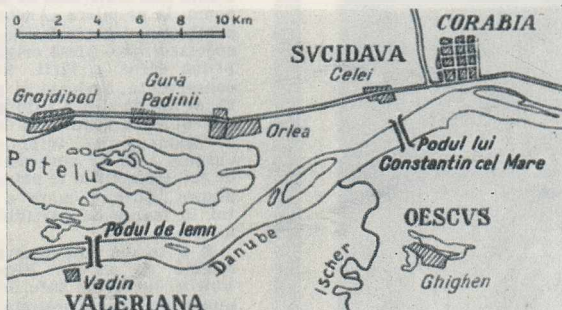
Bezmetic e compus din două cuvinte slave: *bez* „fără” și *matka* „mamă”, păstrat ca atare în românește în limbajul apicultorilor (albina-mată). Despre un roi de albine fără matcă se spunea că e *bezmetic*, și aici nu era vorba de nici o insultă! Starea de agitație caracteristică unui astfel de roi a fost folosită ca termene de comparație pentru comportarea unor persoane care nu-și află locul, se agită fără rost, nebunește. Cine a spus pentru prima oară despre un om că aleargă ca un *bezmetic*, că se poartă ca un *bezmetic* etc., a avut în minte deci (și el, și cei care l-au auzit) imaginea unui roi de albine fără matcă.

Sorin STATI

Apa Dunării acoperă un pod roman

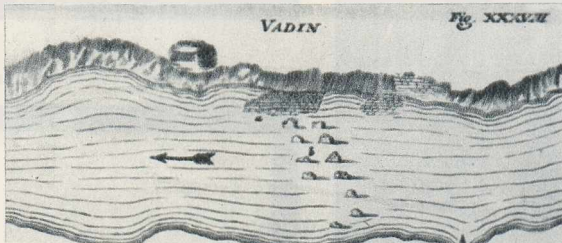

Resturi din zid ale capătului de pod, aflate pe teritoriul bulgar.

Schița locului unde s-a descoperit ultimul pod roman.

Desenul executat în 1689 de italianul L. F. de Marsigli.

Nu demult, în sudul țării s-a făcut o interesantă descoperire în domeniul arheologiei: urmele unui pod roman pe care apele Dunării îl acoperă de multe secole. Pînă acum se cunoșteau două poduri romane peste Dunăre, cel de la Turnu-Severin, construit de faimosul arhitect Apolodor din Damasc, și cel de la Celei, lângă Corabia, construit în timpul lui Constantin cel Mare.

Identificarea recentă — tot lângă Corabia — a celui de-al treilea pod din antichitatea romană s-a făcut în următoarele împrejurări:

Adesea, cînd scade nivelul apelor Dunării, în dreptul localității Orlea apare la suprafață un zid masiv de piatră. Sesizat de acest fapt, profesorul D. Tudor, de la Facultatea de istorie (arheologie clasică) a Universității din București, care cercetează urmele romane din regiunea respectivă, a presupus că zidul din albia fluviului nu poate fi altceva decît capătul unui pod vechi. Întrucît alte urme ale unui pod nu mai erau pe țărmul românesc, arheologul a trecut pe malul bulgar unde în dreptul localității Vadin (Valeriana, în timpul romanilor) a descoperit al doilea capăt al podului și a aflat de la pescarii bulgari că năvoadele lor se agăță la fundul apei și se rup cînd pescuiesc în acea parte a fluviului. În continuarea cercetărilor a fost descoperit un document interesant: o schiță cu urmele unui pod, întocmită în anul 1689 de către învățatul italian L. F. de Marsigli, care traversase prin acest loc Dunărea într-o perioadă cînd ea scăzuse foarte mult. Datorită scăderii de nivel a apei călătorul italian observase încă de atunci că e vorba de urmele unui pod construit pe piloni din lemn și prins de cele două țărmuri ale fluviului prin ziduri masive de piatră. Unul din ziduri, cel de pe țărmul românesc, este azi acoperit de apa Dunării, care aici și-a schimbat vadul, în timp ce zidul de pe malul bulgar a rămas complet pe uscat.

Pe acest pod — presupun istoricii — au trecut în anul 87 e.n. armatele romane ale lui Domițian împotriva dacilor, armate conduse de generalul Corneliu Fuscus.

F. URSEANU

ÎNGRIJIREA PĂRULUI (II)

Spălarea capului cu apă caldă (de preferință după ce a fierț) și săpun îndepărtează impuritățile rezultate din praful ce s-a depus pe pielea capului, o dată cu sebumul și substanțele rezultate din transpirație. Dacă apa de care dispunem este prea dură prin conținutul înalt de săruri, este bine să o neutralizăm prin adăos de o linguriță de bicarbonat de sodiu sau borax la fiecare litru de apă. Părul uscat se spală cu săpun de lanolină. Se recomandă folosirea gâlbenușului de ou, care prin conținutul bogat în lecitină și vitamina A stimulează creșterea părului și îl face mai moale. După baia cu gâlbenuș de ou, părul se spală cu apă simplă, se limpezeste cu apă acidulată (o linguriță de oțet la fiecare litru). Părul foarte uscat va fi uns înainte cu câteva ore de spălare cu

ulei de nucă încălzit. Acestui fel de păr nu-i sînt prielnice șamponul, apa de colonie și săpunul de toaletă lichid. După spălare se aplică briantină sau un ulei vegetal. Părul gras se poate spăla cu orice fel de săpun în afară de cel de gudron sau de toaletă, care se vor folosi numai la părul foarte gras.

Cu o jumătate de oră înainte de spălare se va fricționa pielea capului cu un tampon de vată îmbibat într-o soluție de alcool și eter în părți egale. În cazul cînd pielea capului este pruriginoasă se va adăuga la acest amestec 5 gr de gudron de mesteacăn. Pentru păstrarea culorii, moliciunii și catifelei, părul de culoare închisă se va clăti după spălare cu apă acidulată cu două linguri de oțet, iar

cel deschis — cu ceai de mușețel.

Pieptănatul corect se face începînd de la rădăcină la părul scuri și de la capăt la părul lung, evitînd astfel ruperea firelor. Direcția pieptănăturii trebuie schimbată treptat, ajutînd astfel la descărcarea și la o mai bună curățire a părului. Atunci cînd la pieptănat cad fire în cantitate mai mare, se va folosi cu grijă un pieptene cu dinți mai distanțați. Afiș pieptenele cit și peria sînt obiecte de uz strict personal și trebuie curățate periodic cu amoniac.

Căderea exagerată a părului constituie o boală a pielii capului sau de altă natură și aceasta trebuie tratată la medic.

Dr. Silviu GHEREA

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

CU... MINTE!

ORIZONTAL: 1) Mîntea lui de pe urmă este echi-valentul proverbial al înțelepciunii — „Cioșca cu pui” a celor chibzuți. 2) Faptă ce stăruie în mîntea tuturor — Joacă teatru fără cuvinte! — Caria! 3) Nu pleacă niciodată... de-acasă! — Întreire! — Brăzdat (nu de gînduri). 4) Înainte de... copii și frați! — A înșirui idei, fapte etc. 5) Careu! — A ajunge la vîrsta înțelepciunii. 6) V-amînteste, de... Osiris — A-i trece prin mînte. 7) Arbelele din care a fost făcută corabia Argonautilor — Gînd la gînd... concretizat — Pinguin. 8) Mînte — La mîntea omului. 9) Fără glas (fig.) — Antonimi copiii cumînți (fig.). 10) A face după... mîntea altuia — Rodul minții (pl.) — Mînte... în cele din urmă! 11) Filozofi... bănuți — Nu se dezmințe. 12) Zeița înțelepciunii din mitologia greacă — Cu mîntea tulbure (pl.).

VERTICAL: 1) Tîner de mînte — A folosi... mîntea altuia. 2) Ceasuri — La mîntea cocoșului — Expresie la un sport al minții. 3) Diminutiv feminin — Vrajmașe. 4) Ornament — Stimulent al minții... după unii. 5) Un cerc și... jumătate! — Singurul cu... mînte — Ieșită din mînte. 6) Interjecție — A-i da prin gînd. 7) A-și scormoni mîntea. 8) În mînte — Dăruiești. 9) Iată (trans.) — Cutii (nu crantene) — Tipul netotului în folclorul bulgar. 10) Minții... atrăgător — Creier într-o exprimare regională. 11) Mînte în gradul cel mai înalt — Șase! 12) Apar cînd mîntea... te mînte — Regim... alb. 13) Cicăleală — Opere literare.

in toată lumea

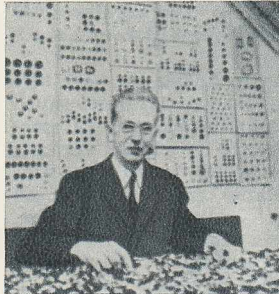
CÎND ȘOSELELE VOR FLUIERA...

În lupta împotriva accidentelor de circulație, care au devenit din ce în ce mai frecvente în Franța, oamenii de știință au creat un nou material, cu care se vor acoperi porțiunile primejdioase ale șoselelor.

Intrînd în contact cu anvelopele, materialul va emite un fluterat puternic. În felul acesta șoferul va fi avertizat: fii atent, urmează o turnantă, sau o intersecție, sau o pantă abruptă.

125.000 DE NASTURI...

Pastorul John Engvall din Båros (Suedia) are, pe lângă preocupările sale profesionale, și o mică manie: strînge nasturi. Și strîngînd azi unul, mâine altul, s-a pomenit după zece ani cu o colecție de 125.000 exemplare din toate țările. Poți găsi în celebra sa colecție nasturi de bronz, argint, aur, fildeș, sticlă, lemn, nasturi de uniformă, piese ce au aparținut cîndva pe tunicile unor regi etc. Numai nasturi de uniforme militare suedeze are 3.000 de bucăți.

Dar pastorul Engvall este înainte de toate un om practic. El a muncit mult la strîngerea colecției sale, lucru care trebuie într-un fel răsplatit. Ca atare, examinarea celor 125.000 de nasturi se poate face numai în schimbul unei taxe de 50 ore.

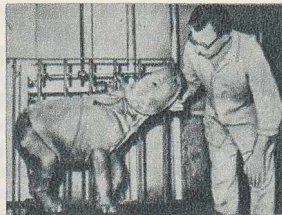
VULCANUL ÎN REPARAȚII GENERALE

Vulcanul Fujiyama — pozoaba și mindria Japoniei — s-a degradat, ceea ce reprezintă o catastrofă, căci Fujiyama aduce Japoniei venituri importante, atrăgînd turiști din toate părțile lumii.

Pentru a menține actualul aspect exterior al vulcanului, profesorul Tsuko Ivazuka de la Universitatea din Tokio a elaborat un proiect de fortificare a părții sale superioare. El propune cimentarea crăpăturilor cu ajutorul unui liant special pentru pietre.

UN PUI DE... 59 KILOGRAME

Admirați-l în fotografie, puțin după naștere, pe fiul Model și al gigantului Gadadhar, doi rinoceri pensionari ai Grădini zoologice din Basel (Elveția). Cîteva amănunte suplimentare: noul născut are... 59 de kilograme; mama sa, Moda, s-a născut și ea în același loc acum patru ani.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

Dezlegarea jocului „ÎNTRE NOI, FUMĂTORII“, apărut în numărul trecut

ORIZONTAL: 1) Tabac — Caterina. 2) Înamorați — Aman. 3) G.A.C. — Dare — Apași. 4) Atonic — Iar — Muc. 5) Ren — R — F — Aspira. 6) Am — Nicot — UR — I. 7) Apă — Ec — Prim — T. 8) A — Umăr — Riaz — HI. 9) Miroș — Pop — Arag. 10) Emil — Fumat — Eva. 11) Tutun — Fa — HR — Ar. 12) Inar — Montaigne. 13) Teniers — Aromat.

ÎN

CÎTEVA

LINII

Ngô Đình Diem, Betancourt, Clan Kai-și:

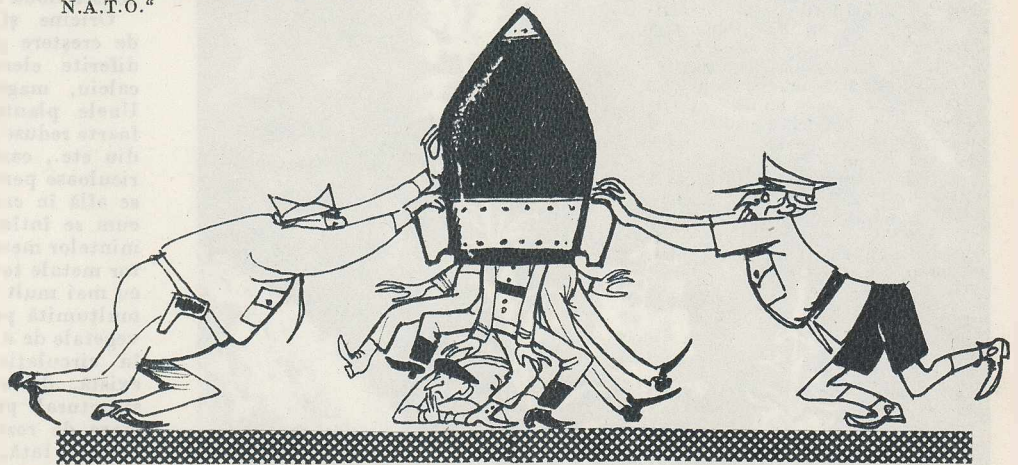
— Piinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi!..

S.U.A. amenință Piața Comună cu represalii în cazul cînd aceasta va limita absorbirea exporturilor americane.

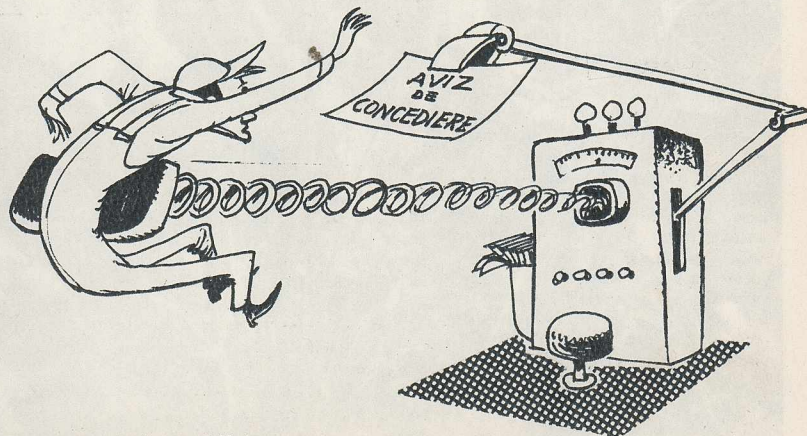
— Fără mofturi!..

Cerculile militare anglo-americane se agită pentru impunerea unei „forțe nucleare unificate a N.A.T.O.“

— Vă vine de minune!..

Desene de Eugen TARU

Progres tehnic în S.U.A.

Geologi: florile

La prima vedere, acest titlu va produce, poate, surprindere. Geobotanica... Ce legătură există între știința despre plantele mustrind de viață și geologia, avînd un obiectiv de cercetare atât de diferit? Și, totuși, printre metodele noi de care geologii dispun în căutarea de zăcăminte de substanțe minerale utile, un loc important îi ocupă astăzi și prospecția geobotanică. Căpătînd o dezvoltare neașteptată, este bine ca ea să fie cunoscută și de masele largi de cititori, care o pot aplica cu relativă ușurință, venind astfel în sprijinul specialiștilor.

Este știut că cele mai multe dintre metale se găsesc în scoarța pămîntului, alcătuiind umplutura unor crăpături, numite filoane metalifere. În munții cu stîncile descoperite, geologii le pot observa ușor, însă acolo unde se află o pătură groasă de sol, aluviuni sau depozite provenite din topirea ghețarilor, vinele metalifere nu se mai pot urmări pe toată întinderea lor. Săpăturile sînt costisitoare și de durată lungă, la fel ca și cercetările efectuate cu diverse aparate sau prin analize chimice. Ce este de făcut?

METALE CĂLĂTOARE

Se știe că în jurul filoanelor, ca și la suprafața solului, metalele — oricît de ciudat ar părea — „migrează” singure, încetul cu încetul, creînd un fel de aureolă: „haloul de dispersiune”.

Așadar, metalele, dispersîndu-se în sol, trădează existența zăcămintului. Aceasta face ca nu numai analiza chimică a pămîntului din acoperișul filoanelor și a apelor din apropierea acestora, ci înseși plantele de prin partea locului, cărora le „priește” solul bogat în metal, să aducă date prețioase geologului.

Importanța plantelor în determinarea zăcămintelor metalifere este cunoscută de mult; o menționează, încă în secolul al XVI-lea, o lucrare asupra mineritului, scrisă de farmacistul și naturalistul Agricola (1494-1555). Indicații izolate despre flora metalelor se întîlnesc și mai tîrziu, însă abia în anul 1938 se constituie noul domeniu al geologiei — prospecția geobotanică — pe o solidă bază științifică.

Să vedem mai îndeaproape în ce constă noua metodă.

Oricine știe că în procesul lor de creștere plantele au nevoie de diferite elemente: azot, potasiu, calciu, magneziu, fosfor și sulf. Unele plante conțin și cantități foarte reduse de mangan, bor, vanadiu etc., care pot însă deveni periculoase pentru viața plantei dacă se află în cantități prea mari, așa cum se întîmplă în preajma zăcămintelor metalifere. Împotriva acestor metale toxice plantele se apără, cu mai mult sau mai puțin succes, mulțumită proprietății țesuturilor vegetale de a împiedica intrarea lor în circulația vaselor. În natură există, de asemenea, plante care structural prezintă un grad mare de rezistență față de aceste metale. Iată, deci, cum încep să se contureze metodele prospecției geobotanice.

Absența anumitor plante, în zone cu vegetație bogată, servește la identificarea regiunilor ale căror metale toxice împiedică dezvoltarea plantelor respective, denumite în consecință metalofuge. Astfel s-au descoperit importante zăcăminte de crom în Pennsylvania (S.U.A.); de asemenea absența anumitor arbori în unele regiuni păduroase din Arkansas (tot în S.U.A.) a atras atenția asupra unor zăcăminte de stronțiu; aceleași indicii au condus la descoperirea de zăcăminte de cupru în Congo și Rhodesia.

Se mai pot da exemple și de altă natură. În Uniunea Sovietică s-a constatat că terenurile bogate în bor produc, la unele plante, cazuri de gigantism (dezvoltare excesivă), precum și o îmbogățire a frunzelor, puternic colorate în verde; pe de altă parte, solurile bogate în substanțe bituminoase, pe lângă fenomenul de gigantism, cauzează anomalii ale creșterii și înfloririi plantelor. S-a observat de asemenea că paloarea frunzelor de arțar, de

pildă, este datorită prezenței cuprului în sol, iar albirea frunzelor și lipsa petalelor la o anemonă (*Pulsatilla patens*) și un compozu (*Linosyris villosa*) sînt provocate de prezența cobaltului și a nichelului. În Canada s-au remarcat forme de fructificație ciudată, iar în partea de vest a S.U.A. — flori sterile, lipsite de petale și stamine (*Stanleya*), crescute deasupra unor zăcăminte de uraniu.

FLORA ZINCULUI, FLORA FIERULUI...

Transformările plantelor, legate de prezența abundentă a metalelor în sol, servesc astăzi în mod curent la descoperirea de noi zăcăminte. Au fost identificate adevărate „flore metalice”, din care putem cita: „flora zincului”, alcătuită din toporași (*Viola calaminaria*), gușa porumbelului (*Silene latifolia*), muștarul, pungulița (*Thlaspi calaminarum*), găbășoara (*Lysimachia*) și scînteiuța (*Anagallis*). „Flora cuprului” este reprezentată de ipcărige (*Gypsophila patrina*) și *Escholtzia mexicana*; „flora fierului” cuprinde speciile *Dammara ovata*, *Mutassa intermedia* și *Docrydium caledonium*; „flora cobalt-nichel” are ca tipuri indicatoare deditei (*Pulsatilla patens*) și *Linosyris villosa*, iar „flora substanțelor radioactive” este reprezentată de luminie (*Oenothera calspitosa*), *Stanleya*, *Astragalus pettersoni*, *Fucus*, *Spirogyra*.

Să vedem cum se folosește în mod practic metoda plantelor indicatoare.

Pe terenul de prospecție se ridică planul distribuției și frecvenței diferitelor tipuri de asemenea plante, se conturează fiecare asociație metalofilă și metalofugă și apoi se confruntă aceste date de teren cu cele geologice. Din corelarea lor se deduc zonele metalifere și natura zăcămintelor.

În regiunile lipsite de vegetație abundentă, din cauza climei sau a extinderii populației, sau pe terenurile acoperite de culturi agricole și pășuni, se aplică metoda însămințării cu plante indicatoare. Cînd se bănuiește natura zăcămintelor, însămințarea se face bineînțeles numai cu indicatorii respectivi.

Metodele geobotanice aplicate în prospectarea zăcămintelor de substanțe minerale utile prezintă importante avantaje: ele se pot folosi — cum am arătat — în regiunile unde cercetarea geologică clasică nu dă rezultate din cauza învelișurilor groase de depozite glaciare sau ale aluviunilor; se execută într-un timp redus față de prospecția geofizică sau geochimică; sînt puțin costisitoare, iar tehnica lor este ușor de deprins. Desigur, botaniștii identifică mereu floare noi, caracteristice diferitelor soluri metalifere, și îmbogățesc lista speciilor de plante indicatoare.

...S-a spus că o caracteristică a avîntului științei în veacul nostru o constituie dezvoltarea tot mai accelerată a disciplinelor născute la confluența unor domenii mai mult sau mai puțin depărtate. Cine ar fi conceput, nu cu mulți ani în urmă, asemenea obiecte de studiu ca lingvistica matematică sau astrobotanica? Alături de suratele ei mai tinere, geobotanica a dovedit din plin rodnicia îmbinării unor metode diferite de investigare, puse în slujba unui singur țel: acela de a ușura și înfrumuseța viața oamenilor.

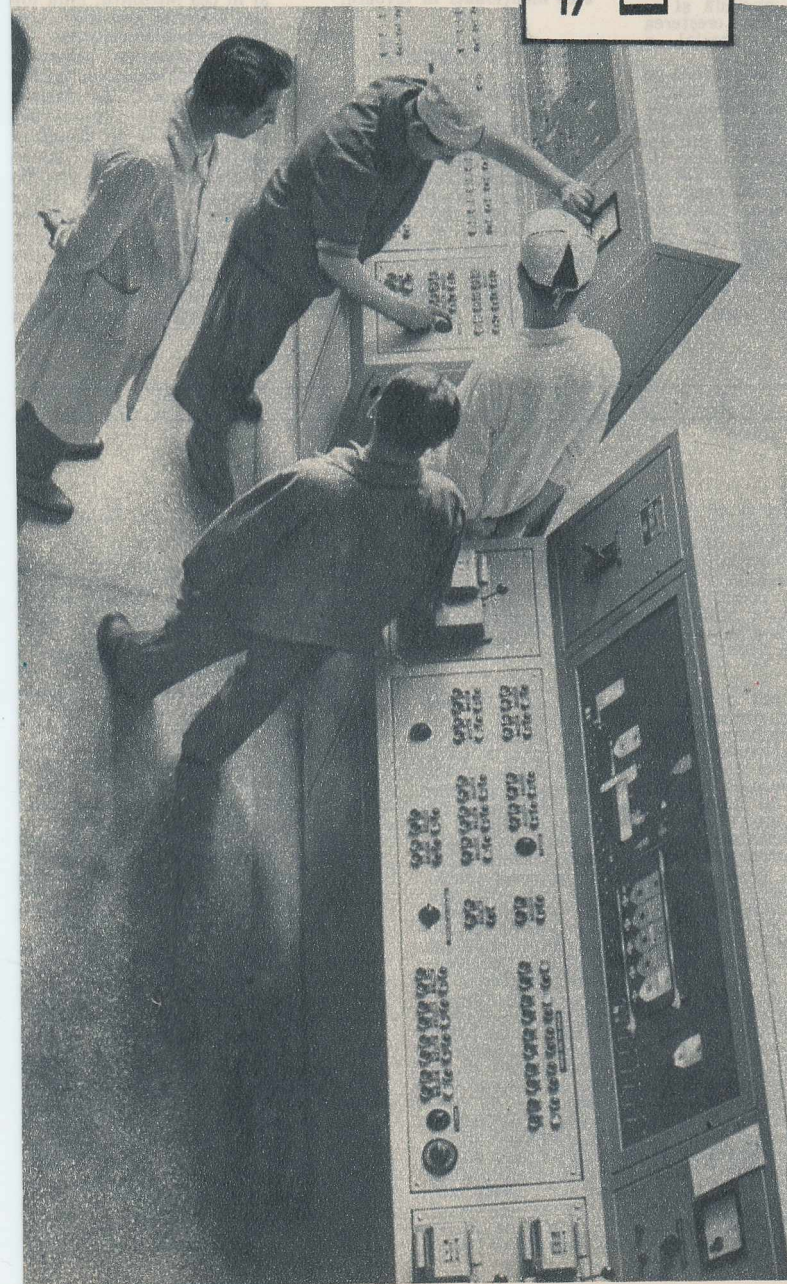
Mircea ILIE

doctor în științe mineralogico-geologice,
Laureat al Premiului de Stat
Fotografie de Gh. VULPAȘ

PROGRAMUL DE RADIO

entru o recoltă bogată (fotografia de sus).
fața noului utilaj (fotografia de jos).
Fotografiile de Mihail ALEXE

RADIOJURNALE. BULETINE DE ȘTIRI

Zilnic. Progr. I: 5.00, 6.00, 7.00, 11.00 (afară de miercuri), 13.00, 17.00, 20.00 (afară de joi), 22.00 (joi la 22.30), 23.50-23.55

Progr. II: 12.00, 14.00, 16.00, 18.00, 21.00 (vineri 21.30), 23.00 (sâmbăta și 0.50)

Duminică. Progr. I: 7.00, 13.00, 19.30, 22.00, 23.50-23.55

Progr. II: 7.50, 14.00, 18.00, 20.00, 23.00

COTELE APELOR DUNĂRII

Zilnic: 13.40 (Progr. I)

RECOMANDĂRI DIN PROGRAM

Zilnic: 12.10 (Progr. II), 13.05 (Progr. I)

DUMINICĂ 28 APRILIE Programul I
6.00: Muzică populară 6.34: Suita de dansuri de Mircea Chiriac; Rapsodia română de Constantin Bobescu 7.10: Concert de dimineață 8.00: Sumarul presei centrale 8.10: Școala și viața 8.30: Din comoara folclorului nostru 8.50: Ghid muzical (15) — Muzica programatică românească după Eliberare 9.30: Teatru la microfon pentru copii 10.15: Muzică ușoară 10.30: Corul Combinatului metalurgic din Reșița 11.00: Program muzical dedicat frunțașilor de pe ogoarele patriei 11.30: Vorbește Moscova! 12.00: Muzică din opere cerută de ascultători 12.20: Interpreți de muzică ușoară 13.10: De toate pentru toți 14.00: Muzică populară cerută de ascultători 14.30: Mici piese instrumentale 14.45: Muzică ușoară 15.10: Lucrări de compozitori români înalți: George Stephănescu, Ciprian Porumbescu, Eduard Caudella 15.30: Din viața satelor patriei 16.10: Muzică populară 16.30: Selecțiuni din opera „Gloconda” de Ponchielli — interpretează Maria Callas, Lorenza Cossotta, Pier Miranda Ferraro, corul și orchestra Operei „Scala din Milano” — dirijor, Antonino Votto 17.00: Piese de estradă interpretate la vioară 17.15: Mic recital interpretat de pianistul Corneliu Gheorghiu 17.30: Transmisiune sportivă 18.30: Album de romanețe 19.00: Concert din muzica de operă 19.35: Melodii... melodii — emisiune de muzică ușoară românească 20.00: Teatru la microfon — „Peretele din stînga” de Manfred Bieler 21.05: Muzică de dans 22.58: „George Enescu, compozitor, pianist, violonist și dirijor”.

Programul II 7.00: Cîntă Fanfara reprezentativă a armatei 7.30: Cîntece și jocuri populare 8.00: Muzică ușoară 8.30: Clubul voioșiei 8.50: Anunțuri, muzică 9.00: Melodii populare cerute de ascultători 9.30: Valsuri 10.00: Arii din opere 10.30: Revista presei străine 10.38: Muzică ușoară 11.00: Retransmisiunea concertului Orchestrei simfonice a Filarmonicii de Stat „George Enescu” — dirijor George Georgescu, solist Ion Voicu — „Festival Prokofiev”: Simfonia clasică; Concertul nr. 2 în sol minor pentru vioară și orchestră; Simfonia a VII-a în do diez minor. În pauză: emisiunea „Cinema” 13.00: Concert de prînz 14.05: Cîntă Constantin Drăghici 14.30: Din cîntecele și dansurile popoarelor 15.15: Muzică din opere 15.45: Muzică de estradă 16.00: Oameni și fapte 16.08: Corul Radioteleviziunii 16.30: Piese simfonice 17.00: Arii din opere 17.15: Pagini literare dedicate tineretului patriei noastre 17.25: Muzică ușoară cerută de ascultători 18.05: „File de calendar” — emisiune muzical-literară 19.00: Muzică de estradă 19.20: Muzică instrumentală 19.30: Orchestra Ansamblului de cîntece și dansuri „Ciocirila” 20.05: Muzică ușoară de Radu Șerban 20.25: Cîntă Maria Lătărețu 20.40: Muzică de dans 21.45: Pagini din opera lui Jaroslav Hasek 22.00: Muzică de dans 22.23: Program de serenade 23.10—24.00: Muzică de dans.

LUNI 29 APRILIE Programul I 5.07: Muzică ușoară 5.30: Gimnastică 5.40: Muzică ușoară 6.07: Suită de dansuri 6.20: Emisiunea pentru sate 6.30: Cîntece de muncă 6.45: Salut voios de pionier! 7.10: Piese de estradă 7.30: Statul medicului 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Muzică populară 8.00: Sumarul ziarului Șcinteia 8.08: Muzică instrumentală 8.30: Selecțiuni din opere 9.00: Tineretea ne e dragă — „În împlinirea zilei de 1 Mai” 9.20: Cîntece 9.30: Muzică populară 10.00: Muzică ușoară 10.30: Fantezie în do minor de Mozart, interpretează pianistul Walter Gieseking; Trio în re major de Haydn, interpretează Leonid Kogan — vioară, Mstislav Rostropovici — violoncel și Emil Gilels — pian

11.05: Cîntăreți de operă din trecut: Amelita Gallurci, Claudia Muzia, Tiana Lemnitz, Ezio Pinza și Dimitrie Onofrei 11.30: Muzică de estradă 12.00: Concertul pentru flaut și orchestră de Tudor Jarda 12.30: Cîntece și dansuri populare din țări socialiste 13.10: Muzică distractivă 14.00: Concert de prînz 14.30: Soliști de muzică populară 15.00: Muzică ușoară 16.28: Fragmente din opera „Luiza” de Charpentier 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Din repertoriul lui Fănică Luca 17.10: Orchestra de mandoline a Palatului pionierilor din Capitală 17.30: „Prietenă noastră, cartea” 18.00: Muzică ușoară cerută de ascultători 18.30: Lecția de limba rusă 18.40: Valsuri din opere 19.00: În pas cu știința 19.20: Dicționar muzical (15) — Genuri ale muzicii vocal-simfonice — Opera 19.45: Cîntece ciptote de Achilleas Lymbourides 20.15: Cîntă Jacqueline François 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Concertul pentru pian și orchestră de Valentin Gheorghiu — solist compozitorul 21.15: Pe teme internaționale 21.25: Muzică ușoară 22.25: Preludiu simfonic de Ion Dumitrescu; Simfonia a IV-a în la major de Albert Roussel 23.00: Concert de noapte.

Programul II 12.15: Muzică ușoară de compozitori români 12.45: Suita „Iberia” de Albeniz 13.15: Însemnări de reporter 13.22: Muzică populară românească și a minorităților naționale 14.10: Muzică ușoară 14.30: Fragmente din opera „Povestirile lui Hoffmann” de Offenbach 15.00: Suita „O zi de vară într-o gospodărie agricolă colectivă” de Zeno Vancea 15.30: Cîntece și jocuri populare prelucrate de compozitorii noștri 16.10: Cîntă Ansamblul Consiliului Central al Sindicatelor 16.30: Uvertura la operele „Cenușăreasa” de Rossini; „Mignon” de Ambroise Thomas; „Mireasa vindută” de Smetana; „Secretul Susanei” de Wolff Ferrari 17.00: Muzică ușoară 17.30: Statul medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Simfonia nr. 5 în si bemol major de Alexandru Glazunov 18.45: Soliști și formații artistice de amatori 19.15: Spre noi victorii socialiste — program de cîntece 19.30: Din activitatea sfaturilor populare 19.40: Muzică de estradă 20.05: Muzică de dans 20.20: Din muzica popoarelor 21.15: Muzică corală clasică 21.30: Lectură dramatizată 22.05: Arii din opere interpretate de Margareta Metaxa și Edgar Istraty 22.35: Muzică ușoară și de dans 23.10—24.00: Seară de muzică de cameră de Franz Schubert.

MARȚI 30 APRILIE Programul I 5.07: Muzică populară 5.30: Gimnastică 5.40: Cîntece și marșuri 6.07: Muzică distractivă 6.20: Emisiunea pentru sate 6.30: Jocuri populare 6.45: Salut voios de pionier! 7.10: Cîntece de pace și prietenie 7.30: Statul medicului — Îngrijirea feței 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Muzică instrumentală 8.00: Sumarul presei centrale 8.08: Melodii populare 8.30: Sonata pentru vioară și pian de Sabin Drăgoi 9.00: „Salutul cravatorilor roșii” — montaj de cîntece și versuri pionierești 9.30: Muzică ușoară 10.00: Din muzica popoarelor 10.30: Soliști ai operelor de stat din Cluj și Timișoara 11.05: „Cantata bucuriei” de Ovidiu Varga 11.30: Orchestra „Lăzăr Cernescu” din Caransebeș 11.45: Radio prichindel 12.00: Dansuri de estradă 12.30: În fața hărții — Chile 12.40: Muzică din operele compozitorilor români 13.10: Muzică populară 14.00: Concert de prînz 14.30: Muzică ușoară 15.00: Selecțiuni din operele lui Verdi 15.30: Sonata pentru violoncel și pian de Corelli 15.45: Muzică populară românească și a minorităților naționale 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Cîntece de 1 Mai 17.10: Arii din opere 17.30: Simfonia nr. 25 în sol minor de Mozart 18.00: Universitatea tehnică radio — ciclul metalurgie 18.15: Jocuri populare 18.30: Limba noastră — vorbește acad. prof. Al. Graur despre „Cuvinte de împrumut” 18.40: Muzică de estradă 19.00: Revista economică radio 19.20: Un lmn mareț — „Internaționala” — montaj muzical-literar 19.30: Concert de muzică populară 20.15: Muzică ușoară 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Muzică de dans 21.15: Muzică populară 22.25: Muzică de dans.

Programul II 12.15: Formații artistice de amatori, premiate cu ocazia diferitelor concursuri pe țară 12.38: Scherzo de Ion Nona Ottescu; Concertul nr. 1 în fa diez minor pentru pian și orchestră de Rahmaninov — solist Sviatoslav Richter 13.15: Versuri închinat luptei pentru pace 13.30: Muzică ușoară românească 14.10: Valsuri interpretate de fanfară

**CINTEC ȘI JOC
PENTRU
MAREA SĂRBĂTOARE**

Artiștii amatori de la Uzina „Electronica” pregătesc programe speciale închinată zilei de 1 Mai. Cele 8 brigăzi artistice de agitație se prezintă în preajma acestei sărbători cu programe dedicate frunțașilor în întrecerea socialistă. Formația de muzică ușoară va oferi la Carnavalul tineretului din Raionul 1 Mai un program festiv. Formația de muzică populară va concerta în ziua de 1 Mai pe estrada din Parcul de cultură „8 Mai”, pe malul lacului Tei, unde va cânta și corul uzinei. La rîndul ei, echipa de jocuri va prezenta în premieră „Dansul fetelor” și „Dans din Făgăraș”. De asemenea, va fi prezentată în premieră „Domnișoara Nastasia” de G.M. Zamfirescu, în interpretarea echipei noastre de teatru, echipă distinsă cu Medalia de aur și titlul de Laureată a Festivalului de teatru de amatori „I. L. Caragiale” din 1962.

Petre IGNAT
responsabil cultural în
comitetul sindical al
Uzinei „Electronica”,
București

**SORTIMENTE NOI,
ECONOMII,
CALITATE**

Colectivul Țesătoriei de în și cînepă din Păulești, Reg. Ploiești, a obținut în întîmpinarea zilei de 1 Mai o serie de succese. Printre acestea se numără și crearea unor noi sortimente de țesături cuprinzînd 12 modele, în afara celor proiectate la începutul anului. Două din noile țesături din în — „Litoral” și „Tropical” — sînt modele pentru hainele

bărbătești ale sezonului de vară 1963.

La operațiile de imprimare a țesăturilor se realizează însemnate economii prin înlocuirea unei materii prime costisitoare cu o alta mai ieftină și cu caracteristici superioare (Anacet). Tot în cinstea zilei de 1 Mai s-a realizat o economie de 50.000 lei prin lichidarea cupoanelor la țesăturile pentru tapițerie de mobilă; această realizare a fost obținută prin aplicarea inițiativei de a se coase cap la cap toate bucățile ce rezultă în timpul procesului de fabricație.

Iosif CHEREGI,
mastru în secția im-
primare a Țesătoriei
„Păulești”, Reg. Ploiești

**CONSTANȚA —
CENTRU
STUDENTESC**

De doi ani, orașul nostru are prima sa școală superioară: un institut pedagogic de 3 ani cuprinzînd patru facultăți

țări (filologie, matematici, fizico-chimice și științe naturale). Recent, în scopul creării de condiții cât mai bune de învățămînt, institutul a fost înzestrat cu laboratoare moderne. De asemenea, s-a construit un cămin care oferă studenților tot confortul și condiții bune de învățămînt. Fotografii pe care vi le trimitem reprezintă aspecte din viața noului centru universitar: într-un laborator de fizico-

co-chimice și într-o cameră din noul cămin studențesc.

Gh. CIOROBEA
Constanța

PECENEGII

„V-aș ruga să publicați ceva din istoria pecenegilor: de unde au venit, pe unde au trăit, obiceiurile lor etc.”

Cristian ORĂȘTEANU
Mediaș

Răspunde arheologul PETRE DIACONU, cercetător științific la Institutul de arheologie al Academiei R.P.R.

Pecenegii sau paținachii din cronicile bizantine, ori bise-nii din cronicile maghiare, erau o populație de neam turc, înrudită cu uzii și cumani. Pecenegii sînt cunoscuți în stepele Asiei Centrale încă din sec. III-IV e.n. Ei trăiau organizați în triburi, duceau o viață nomadă și se îndeletniceau cu creșterea animalelor, în special a cailor.

Pecenegii își fac apariția pe teritoriul țării noastre la sfîrșitul sec. IX, cu prilejul luptelor dintre unguri și bulgari, lînd partea acestora din urmă. De o așezare a lor în ținutul de la Dunărea de Jos nu poate fi vorba înă decît începînd cu a doua jumătate a sec. X, cînd întreprind numeroase incursiuni. În anul 1048 circa 20.000 de pecenegi s-au așezat, cu permisiunea bizantinilor, în ținutul Dobrogei de azi, unde au că-

pătat trei cetăți și pămînt. Probabil că de la aceștia se păstrează numele comunelor: Peceneaga, situată între Hirsova și Măcin, Pecineaga, situată în Raionul Negru Vodă și altele.

În același timp alte triburi de pecenegi au rămas să cîntrească Moldova de sud și cîmpia Munteniei. Faptul în sine este dovedit de izvoarele istorice, precum și de unele descoperiri arheologice, printre care și așa-numitele căldări de lut, numeroase piese de harnașament și obiecte de poadoabă — toate descoperite în așezările din sec. XI, precum și mormîntul unui călăreț îngropat cu calul său, după ritualul pecenegilor (mormînt descoperit pe teritoriul comunei Tangiriu, la sud de București). Plecînd din Moldova și Muntenia pecenegii au pătruns în Transilvania unde prezența lor este atestată tîrziu, pînă în sec. XIII. Astfel, într-un document din 1224 se amintește de existența în sud-estul Transilvaniei a unei „păduri a romînilor și a pecenegilor” (Sylva Blachorum et Bissenorum).

Paralel cu atacurile pe care le efectuau în direcția Constantinopolului, pecenegii, în a doua jumătate a sec. XI, au luat parte și la luptele pentru cucerirea tronului maghiar.

După înfrîngerea suferită din partea bizantinilor (anul 1117) pecenegii dispar ca individualitate etnică din regiunile de la Dunărea de Jos. Același proces se întîmplă și cu pecenegii din Ungaria, unde după anul 1241 (anul năvălirii tătarilor) ei nu mai sînt menționați în izvoare.

**POATE FI EDUCATĂ
MEMORIA?**

La întrebarea de mai sus a cititorului Marin Săiceanu, implicat de mișcare în stația C.F.R. Surduc-Sălaș, Raionul Zalău, Regiunea Cluj, răspunde conf. univ. PAUL POPESCU-NEVEANU, de la Facultatea de Filozofie a Universității București, director adjunct al Institutului de științe pedagogice al Ministerului Învățămîntului.

Educarea memoriei constă în formarea anumitor priceperi și deprinderi de a înregistra, păstra și reproduce anumite date, cunoscînd factorii ce contribuie la dezvoltarea ei. Interesul pentru cel memorat ușurează mobilizarea înregistrii vieții psihice în acest act, mărînd concentrația atenției și participarea gîndirii, intensificînd deci capacitatea asociativă a creierului. Prin repetiții aceste ascicții se consolidează, iar noile cunoștințe, legate de cele anterioare, lasă urme trainice în mintea noastră. E bine a repetițiile să fie urmate de încercări de expunere liberă a materialului repetat, întrucît, dacă simpla repetare poate deveni mecanică, pasivă, producerea are întotdeauna un caracter activ, ea constituînd și un mijloc de verificare a gradului de însușire a cunoștințelor. Trînicia, promptitudinea și fidelitatea memoriei sînt condiționate în cea mai mare măsură de înțelegerea noului material, de încorporarea lui în sistemul vechilor cunoștințe, mai puternic consolidat.

Deprinderea de a sistematiza ideile (din lecțiile audiate sau citite), de a întocmi un plan, un conspect, e de covîșitoare importanță în educarea memoriei. Tendința de a ordona și sistematiza specifică activității nervoase superioare — e vizibilă nu numai în memorarea logică, și în cea mecanică, cînd folosim anumite procedee mnemotehnice (pentru reținerea unor date istorice sau geografice, formule matematice, fizice sau chimice etc.). În folosirea acestor procedee trebuie să ținem seama și de deosebiri individuale dintre oameni deosebiri legate de predominarea unui anumit tip de memorie (vizuală, auditiv-verbo-motorică etc.), de raportul între cele două sisteme de semnalizare (tip artist tip gînditor) sau de diferența în privința plasticității sco-

PROGRAMUL DE RADIO

14.30: Concert pentru harpă și orchestră de Boieldieu 15.00: Muzică populară interpretată de formații din țări socialiste care ne-au vizitat țara 15.20: Muzică ușoară 16.10: Muzică instrumentală 16.30: Muzică de estradă 17.00: Poem vesel de Gheorghe Dumitrescu; Poem festiv de Alfred Mendelsohn 17.30: Sfatul medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: „Istoria teatrului liric românesc” (15) 18.35: Cîntece 18.45: Emisiune culturală 19.00: Muzică populară 19.30: Lecția de limba franceză (avansați) 19.40: Muzică de dans 20.30: Din muzica popoarelor 21.15: Muzică de dans 21.45: Recital de poezie contemporană românească: versuri închinată patriei socialiste 22.00: Muzică populară 22.30: Muzică de dans 23.10—24.00: Muzică din opere și operete.

MIERCURI 1 MAI Programul I 5.00: Cîntece și marșuri 5.30: Răsună cîntecul și jocul pe meleagurile patriei 6.10: Muzică distractivă 6.45: Muzică ușoară 7.15: Cîntece de 1 Mai 7.30: Muzică ușoară 8.00: Cîntece și marșuri muncitorești 8.15: Muzică populară. În jurul orei 9.00: TRANSMISIUNE DE LA DEMONSTRATIA OAMENILOR MUNCII DIN CAPITALĂ 13.00: Cîntece și jocuri populare 14.00: Concert de primăvară 14.40: Muzică ușoară 15.05: Din cele mai frumoase melodii populare 15.30: 1 Mai în țară 15.40: Concert de estradă 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Cîntece 17.00: Valsuri

memuritoare 17.25: Cîntă Dorina Drăghici 17.40: Micile piese instrumentale interpretate de mari soliști 18.00: Drag mi-e cîntecul și jocul! 18.32: Rapsodia I în la major de George Enescu 18.45: Republică, iubită țară! — program de cîntece 19.05: Vitrina cu noutăți de muzică ușoară 19.30: Arie celebre din opere și operete interpretate de soliștii noștri 20.00: Seară de dans... cu Horia Șerbănescu și Radu Zaharescu 21.00: „Stanțe de 1 Mai” 21.10: Muzică populară 21.40: Muzică de dans 22.10: Muzică simfonică românească 23.04: Muzică de dans.

Programul II 13.05: „Zi de sărbătoare” — concert de muzică ușoară și de estradă 14.15: Cîntece de 1 Mai 14.30: Piese instrumentale de mare popularitate, în interpretarea soliștilor noștri 14.50: Radioreportaaj 15.00: Arie și duete vesele din opere 15.30: Muzică populară 16.00: Muzică de estradă 16.30: Coruri de copii din țări socialiste 16.45: Piese interpretate de fanfară 17.00: 1 Mai în țară 17.10: Muzică din opere în interpretarea soliștilor noștri 17.40: Soliști și formații de muzică populară din țări socialiste 18.00: „1 Mai în mijlocul copiilor” 18.20: Cîntă Dorina Drăghici, Gică Petrescu, Barbel Wachholz, Vladimir Troșin, Ima Sumac, Vico Toriani, Conny Francis, Louis Alberto del Parana, Betty Curtis, Nicolae Nițescu, Yves Montand, Aida Moga, Harry Belafonte 19.00: Muzică populară 19.30: Muzică de dans 20.05: „Spre noi victorii, conduși de partid” — program de cî-

tece 20.20: Din muzica popoarelor 20.50: Muzică de dans 21.40: Cîntă Nicolae Herlea 22.00: Muzică de dans 23.10: Cvartetul opus 26 în la major cu pian de Brahms, interpretează Ștefan Gheorghiu — vioară, George Popovici — violă, Radu Aldulescu — violoncel și Valentin Gheorghiu — pian 23.55—0.55: Muzică de dans.

JOI 2 MAI Programul I 6.00: Concert de dimineață 6.35: Cîntece și jocuri populare românești și ale minorităților naționale 7.10: Cîntece de pace și prietenie 7.25: Muzică ușoară 8.00: Muzică populară 8.30: Concert simfonic popular 9.12: Muzică de estradă 9.30: Muzică din opere 10.00: Tineretea ne e dragă! — Ziua tineretului din R.P.R. 11.00: Tineri interpreți de muzică ușoară 11.30: Vorbește Moscova! 12.00: Din folclorul popoarelor 12.30: Fragmente din opera „Lăsați-mă să cînt” de Gherase Den-drino 13.10: Concert de primăvară 14.00: Soliști și formații de muzică populară 14.30: Muzică ușoară 15.00: Concertul în sol minor pentru pian și orchestră de Mendelssohn-Bartholdy — solist Valentin Gheorghiu 15.30: Muzică din opere 16.00: Estrada primăverii 16.30: Prelucrări corale 17.00: Carnet de reporter 17.10: Muzică de promenadă 17.30: Interpreți de muzică ușoară 18.00: Muzică populară 18.30: Emisiune de versuri 18.40: Cîntă Dalida 19.00: Corul Ansamblului U. T. M., dirijor Marin Constantin 19.35: Muzică de dans 20.15: Seară de romanețe 20.50: Opera „Lilla-cul” de Johann Strauss — montaj muzical-literar 22.15: Muzică de dans 23.10: Fragment din suita de balet „Cînd strugurii se coc” de Mihail Jora;

„Simfonia spaniolă” de Lalo — soliștii Ion Voicu.

Programul II 7.00: Melodii populare 7.35: „Tineret, mîndria țării!” — program de cîntece 8.00: Concert de dimineață 8.30: Clubul vociștii 8.50: Muzică ușoară din țări socialiste 9.10: Muzică populară 9.30: Program distractiv interpretat de orchestre de amatori 10.00: Arie din opere interpretate de soliștii noștri 10.30: Oaspeți străini despre țara noastră 10.40: Cîntă Luigi Ionescu 11.00: Concert simfonic 12.18: Muzică de estradă 12.30: Emisiune literară 12.45: Cîntece și jocuri de pe plaiurile patriei 13.10: Muzică ușoară 13.45: Muzică instrumentală 14.10: Pagini alese din muzică operată 14.30: Cîntece, cîștigă! 15.10: Cantonete interpretate de Joseph Schmitt, Mario Lanza, Giuseppe di Stefano 15.43: Muzică populară 16.30: Suita „Munții Apuseni” de Marțel Negrea 17.00: Interpreți de muzică operă: Enrico Caruso, Lilli Pop-Benjamin Gigli, Renata Tebaldi, Marcel Monaco, Galina Visnevskaia, Joz Sutherland, Nicolae Herlea și Mar Callas 17.45: Dansuri instrumentale 18.00: „Tinerete și dragoste” — emisiune de versuri 18.10: Cîntece patriotice 18.30: Soliști și formații artistice de amatori 19.00: Muzică de dans 19.30: Tineri interpreți de muzică populară 20.05: Muzică de dans 21.00: Din schițele scriitorilor noștri 21.10: Muzică de dans 22.30: Sonata opus 54 în la major de Beethoven — pianistul Sviatoslav Richter; Sonata nr. 2 în re major pentru violoncel și pian de Bach — interpretează Pablo Casals și Paul Baumgartner 23.10—24.00: Muzică de dans.

... cerebrale și deci în ușa-
ta de a reține datele memo-
te.
Educația memoriei presu-
ne dezvoltarea a numeroase
sușiri psihice: dezvoltarea
eresului, a capacității de
centrare a atenției și de
ținere a acestei concen-
ri (ceea ce implică și o
nă dezvoltare a voinței);
voltarea gândirii, a capaci-
ții și a deprinderii de a me-
ra înțelegând, obișnuința de
grupa logic, de a ordona și
tematiza etc. Educând me-
ria în decursul activității,
cepera se transformă în
șnuința de a memora bine,
ică: rapid, exact și trainic.

nou a copiilor. Ar trebui să
se găsească mai multe tipuri
de jocuri de construcții (ăsu-
numitele „Baukasten“) din
lemn, metal și mai ales din
mase plastice, biciclete pentru
copii de 4-6 ani, automobile-
drezie etc. De asemenea, cred
că ar putea fi îmbogățit și
sortimentul de jucării pentru
fetețe.

Merla GHEORGHE,
str. Dianel nr. 7, Relonul
„1 Mai“, București

**CITITORII
CĂTRE CITITORI**

Următorii cititori doresc să
corespundă prin poștă:
Toofila Dumitrescu, studen-
tă, București, str. Academiei
nr. 7, Rn. „30 Decembrie“;
ilustrate; **Ana Velicu,** elevă,
București, str. Mihail Spăta-
rul nr. 46, Rn. „1 Mai“; ilus-
trate; **Ufa Lungu, Nina Bălan,**
Melania Ciocan, Lenuța Ungu-
reanu și Olimpia Răileanu,
eleva, Fălțiceni, str. Gh. Di-

mitrov nr. 105; ilustrate, fi-
latelă; **Nicoleta Beraru,** ele-
vă, Școala medie „C. Burcă“,
Pașcani; muzică, ilustrate;
Natalia Topolniceanu, elevă,
com. Ruginoasa, Reg. Iași;
teme diverse, ilustrate; **Sanda**
Mitițelu, Dorina Castan, Emi-
lia Apetrei, eleve, Școala pe-
dagogică Brlad; ilustrate;
Mireea Popescu, elev, Brlad,
str. Șt. Gheorghiu nr. 1; li-
teratură, sport, muzică, re-
busism; **Marin Miac,** centrul
de radioficare Arad, str. Cuza
Vodă nr. 52, ap. 6; literatu-

ră, teatru, film, ilustrate;
Zoica Popescu, studentă,
București, str. Plut. Niță Ion
nr. 1; teme diverse, ilustrate;
Maria Bosincean, elevă, Bra-
șov, str. Pavilloanelor C.F.R.
nr. 78, cartierul „8 Mai“; ilus-
trate; **Elena Ghencea și Elena**
Prodan, eleve, Școala pedago-
gică Constanța, str. Răscoala
din 1907 nr. 42; muzică ușo-
ară, literatură, ilustrate; **Con-**
stantin Ciapki, constructor,
Galați, str. Brăilei, bloc A 3,
ap. 106; literatură, sport, ilus-
trate; **Mursa Slava,** felcer-la-
borant, Crimeea, Simeiz, „Pri-
morie“, U.R.S.S.; medicină,
sport, muzică, ilustrate; **Ivan**
Nikolaevici Rusu, învățător,
com. Bălăurești, Raion Călă-
rași, R.S.S. Moldovenească,
U.R.S.S.; muzică, film, ilus-
trate; **Monika Ūelke,** studentă,
Blehain, nr. 33 Krs. Niesky,
O/L, R.D. Germană; teme
diverse; **Hannelore Reimann,**
profesoară, Muhlhausen i. Thr.
Fr. Engels-Strasse 14, R.D.
Germană; teme diverse; **Ma-**
ria Lalowicz, Katowice, ul.
Klary Zetkin 33/1, os. Mar-
chulskiego, R.P. Polonă; ci-
nema, muzică ușoară, fila-
telle, ilustrate, fotografii de
actori (în polonă și rusă);
Halina Gruszniak, Katowice,
ul. Tyszkli 46 a/3, os. Mar-
chulskiego, R.P. Polonă; fi-
latelle, ilustrate, film, muzi-
că; **Irina Drancu,** elevă, Plo-
ești, str. M. Kogălniceanu,
bloc B, sc. B, et. II, ap. 7;
ilustrate; **Emilia A. Tișcov-**
ski, elevă, Pitești, bd. R.P.R.
nr. 39, sc. A; teme diverse;
Florica Alexandru, salariată
la I.T.L. Lugoj; ilustrate.

DE LA FOTOCORESPONDENȚI

**IN NOU
SPRE JUCĂRII**

Pe marginea reportajului
de jucării, apărut în „Fla-
a“ nr. 8/1963, aș vrea să
unel observații în cali-
e de mamă a unui pasio-
... consumator de jucării
Doru, în vîrstă de patru
și jumătate.

Cele mai potrivite pentru
iii de vîrstă preșcolară mi
oar jucăriile semimecanice,
fonate prin frecare cu aju-
ul unui volant, sau cele
ple, nemecanice, reprezen-
tă tractoare, camioane bas-
ante, remorci, tramvale,
obuze. Acestea sînt mai
abile, defectîndu-se mai
u decît cele cu arc sau cu
eril electrice. Printre jucă-
e izbutite se numără și
icletele, trotinetele, lando-
le pentru păpuși („Ideal-
liag), telefonul și automo-
il-mînuie („Bucuria copi-
“), ursulețul pe bară sau
oila de păpuși (Fabrica „H.
șiț“) etc. Există însă și une-
ucării pe care le cumperi
oape gata defectate: cursa
notocicliști, motocicleta cu
s, tractorul cu remorcă,
npeta de poștalion etc.

După părerea mea, numărul
urililor nou apărute este
i prea mic față de setea de

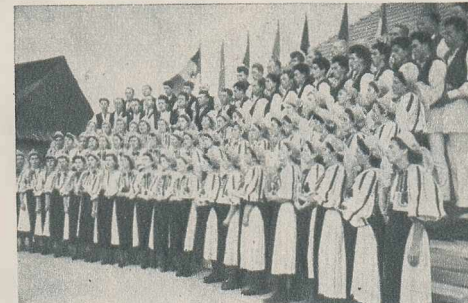
In casa colectivistului Ioan Zetu din
Păncești, Raionul Adj. (C. Bursuc,
Bacău)

Stadionul „Tînărul petrolist“ din Ploiești: se
dă plecarea în proba de junioare din cadrul tra-
diționalului cros „Să întîmpinăm 1 Mai“. (Nico-
lae Mocanu, Ploiești)

Așa arată axul centrului orașului Suceava.
(S. Sontag)

Corul cîmînaului cultural din Poiana, Raionul
Sebeș. (Ileana Terek, Deva)

PE SCURT

Liana Popescu-Craiova. Pe
Viaceslav Tihonov l-ați putut
vedea în filmele „S-a întîm-
plat la Penkovo“, „O întîm-
plare extraordinară“, „Portul
fără apă“, „Micșman Panin“
și „Două vieți“. În curînd va
putea fi văzut în filmul „Tra-
gedia optimistă“, după piesa
cu același titlu a lui Vsevolod
Vișnevski.

Aurelian Cristea, Onești.
Așteptăm să ne trimiteți im-
presii și fotografii interesante
din excursia de pe virful Ne-
mira.

VINERI 3 MAI Programul I 5.07:
tece și jocuri populare din Oltenia
10: Gimnastică 5.40: Muzică ușoară la
ordeal 6.07: Jocuri populare 6.20:
bisiunea pentru sate 6.30: Piese dis-
cutive 6.45: Salut voios de pionier!
7: Corul Școlii de muzică nr. 1 din
curești 7.30: Sfatul medicului — Pro-
xia gripei 7.35: Anunțuri, muzică
5: Muzică ușoară românească 8.00:
marul presei centrale 8.08: Muzică
trumentală de compozitori romîni
9: Simfonia în sol major de Gluck;
tă de balet de Scarlatti-Tommasini
9: Melodii populare romînești și ale
norităților naționale 9.30: Coruri și
asuri din opere 10.00: Cîntece și
rări corale romînești 10.30: Estrada
lodiiilor 11.05: Cvartetul de coarde în
bemel major de compozitorul suedez
unz Berwald 11.30: Scene din opere
12: Reportaj 12.00: Muzică corală
20: Muzică populară interpretată
Ștefan Lăzărescu și Nelu Stan
45: Poemul simfonic „Toma Alimos“
Dan Constantinescu 13.10: Muzică
estradă 14.00: Concert de prînz 15.00:
zică din opere 15.20: Muzică ușoară
45: Rapsodii de compozitori romîni
15: Vorbește Moscova! 16.45: Jocuri
ulare 17.10: Cîntece 17.30: În slujba
riel 18.00: Universitatea tehnică
lo — ciclu energetic 18.15: Muzică
ulară interpretată de Orchestra „Pla-
le Bistriței“ a Filarmonicii de Stat
Bacău 18.30: Lecția de limba engleză
40: Muzică ușoară de Gelu Solo-
nescu 19.00: Jurnalul satelor 19.25:
a viața de concert a Capitalei 20.15:
tece 20.30: Noapte bună, copii!
40: Cîntă Orchestra Ray Conniff
00: Emisiune literară 21.15: „Sim-
fi de Gustav Mahler“; Simfonia a VI-a
la minor. În pauză la ora 22.00:

Buletin de știri 23.20: Muzică ușoară.

Programul II 12.15: Cantata „Sub
soarele păcii“ de Hilda Jerea, versurile
de Dan Deșliu 12.49: Din muzica popoa-
relor 13.15: Limba noastră (reluare)
13.25: Arie și scene din opera „Cosi fan
tutte“ de Mozart 14.10: Muzică distrac-
tivă la mandoline 14.30: Valsuri 15.00:
Muzică populară 15.35: Actualitatea în
rările socialiste 16.10: Muzică ușoară
16.30: Cîntece 16.45: Corul din opere
17.00: Interpreți în studio: pianistul
Gheorghe Singer din Cluj și soprana
Ileana Cotrubaș 17.30: Sfatul medicului
(reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, mu-
zică 18.05: Concertul nr. 1 în re minor
pentru pian și orchestră de Brahms —
solist Arthur Rubinstein 19.00: Muzică
românească de estradă 19.30: Teatru la
microfon — „Fata cu pișturi“ de Andrei
Uspenski 20.48: Jocuri populare 21.15:
Muzică de dans 22.00: Muzică de cameră
22.30: Moment poetic: Emil Isac 22.35:
Muzică ușoară 23.10—24.00: Concert de
noapte.

SIMBĂȚĂ 4 MAI Programul I 5.07:
Muzică corală 5.30: Gimnastică 5.40:
Jocuri populare 6.07: Muzică ușoară
6.20: Emisiunea pentru sate 6.30: Melo-
dii populare 6.45: Salut voios de pionier!
7.10: Muzică distractivă 7.30: Sfatul
medicului — Prevenirea artero-
sclerozei 7.35: Anunțuri, muzică 7.45:
Program de marșuri 8.00: Sumarul pre-
sei centrale 8.08: Duete vocale și instru-
mentale 8.30: Dansuri simfonice 9.00:
Roza vînturilor 9.26: Muzică populară
cerută de ascultători 10.00: Muzică de
estradă 10.15: Cîntece pentru cei mici
10.30: Fragmente din opera „Freischütz“
de Weber 11.05: Muzică preclasică

în interpretarea soliștilor și formațiilor
noastre 11.37: Cîntece și jocuri bănățene
12.00: Muzică instrumentală 12.20:
În săli și pe stadioane 12.30: Muzică
ușoară 13.10: „Suita simfonică“ de Dinu
Lipatti 14.00: Muzică ușoară 14.30: Din
cîntecele și dansurile popoarelor 15.00:
Concert distractiv 15.45: Actualitatea
literară în ziarele și revistele noastre
16.00: Melodii din filme 16.15: Vor-
bește Moscova! 16.45: Muzică populară
interpretată de Maria Cotîrlea și Ion
Lăceanu 17.10: Concertul în re major
pentru violoncel și orchestră de Haydn
— solist Enrico Mainardi 17.50: Știin-
ța în slujba păcii 18.00: Recital Ame-
lita Gallieuci 18.15: Formații de
muzicuțe 18.30: Program muzical pen-
tru frunțași în producție 19.00: Scrișorii
din țară 19.10: Muzică de dans de H.
Mălineanu 19.30: Muzică de dans 20.15:
Formații corale de amatori 20.30: Muzică
de dans 21.15: Fabule și epigrame 21.25:
Muzică populară cerută de ascultători
22.25: Muzică de dans 23.10: Scene din
opera „Pelléas și Mélisande“ de Claude
Debussy.

Programul II 12.15: Formații artistice
studentești 12.35: Uverturi din opere
13.15: Cîntece și jocuri populare ro-
mînești și ale minorităților naționale
13.40: Cîntă Sonia Cruțeru și Barbu
Constantinescu 14.10: Recital Dan Ior-
dăchescu 14.30: Muzică de estradă in-
terpretată de formații de coarde 15.00:
Dansuri germane de Mozart 15.10: Mu-
zică populară sovietică 15.30: Concertul
pentru pian și orchestră de Pascal Ben-
toiu — solist Corneliu Gheorghiu 16.10:
Valsuri interpretate de fanfară 16.30:
Cîntă soprana Lella Cîncu și baritonul
Ladislau Konya 17.00: Program de can-
țonete 17.30: Însemnări de reporter —

Luna mai în... vitrine 17.35: Anunțuri,
reclame, muzică 18.05: George Enescu —
evocare radiofonică de G. Bălan 18.45:
Muzică ușoară 19.00: Melodii populare
cerute de ascultători 19.30: Pe teme
internationale 19.40: Seară de dans...
cu Horia Șerbănescu și Radu Zaharescu
(reluare) 20.30: Noapte bună, copii!
20.40: Cîntece și jocuri populare 21.15:
Muzică de dans 21.45: Agendă teatrală
22.00: Muzică de dans 22.30: Sonata
nr. 3 în la major pentru violoncel și pian
de Beethoven — interpretează violon-
celistul Pablo Casals și pianistul Rudolf
Serkin 23.10: Muzică de dans.

**În pagina 4:
PROGRAMUL
DE TELEVIȚIUNE**

Tiparul executat la Combinatul poligrafic
„Casa Științei“.
Macheta: Ion Vulpescu

PREȚUL REVISTEI 2 LEI

lacăra

